

MEDIAN MILITOVIANI

Cântările iubirii

POEZII CANTARI

OTOMAN

NICOLAE MOLDOVEANU

Cântările iubirii

POEZII - CÂNTĂRI

EDITURA STEPHANUS
București, 1994

ACEȘTIA SUNTEM NOI

NU SUNTEM ATÂT...

*„Pe Isus Îl cunosc, și pe Pavel îl știu;
DAR VOI CINE SUNTEȚI?“*

(Faptele Apostolilor 19: 15)

Nu suntem atât: o editură
Ce preface litera-n cuvânt;
Plăsmuiți am fost a fi frântură
Dintr-o iesle-o cruce și-un mormânt...

Nu suntem atât o societate
Cu răspunderi limitate-n timp
Noi din ceruri scoatem nestemate,
Nu din vis și mituri de Olimp...

Nu vom fi o frunză-ngălbenită
Ce dispare-n beznă, sub omăt,
Ci în palma cuiului rănită,
Auriu și gârbov, un pomăt...

Căci „STEPHANUS“ nu e doar un nume
Pus pe fruntea primului martir,
Este crezul nostru-aici în lume
Este-al slavei negrăite gir...

Cine-am fost?... Vrajmași pierduți în ceață
Doar păcatul săvârșeam la fel
Însă azi, un trup suntem și-o viață,
Prin Isus Cristos, divinul Miel...

Ce vom fi?... Descoperit nu-i încă,
Dar slujind cu râvnă toți mereu,
Ne-om muta, de pe-a iertării Stâncă,
În mărire, sus la Dumnezeu...

„Dumnezeu este Dragoste.“

(1 Ioan 4: 16)

*Ce necurprinsă ești Iubire,
ca Necuprinsul Dumnezeu!
În Tine-i sfânta nemurire,
cu-a cerului orânduire.
Cu cât Te dăruie, dulcea-Ți fire
cuprinde tot - și fericire
împarte deplin, la toți, mereu.*

TE LAUD, IZVORUL IUBIRII

Te laud, Izvorul Iubirii,
Dumnezeul meu, Părinte!
Mi-ai pus început mântuirii,
mă porți înspre cerul măririi
pe-al iubirii drum fierbinte.

Te laudă-ntruna pe Tine
- când străbat a lumii vale -
iubirea ce-ai pus-o în mine,
prin bezne și zile senine,
cu cântări și osanale!

Te laud c-o râvnă crescândă,
Dumnezeul meu și Tată!
O, crește-mi iubirea arzândă,
și inima fă-mi-o mai blândă,
laudă să-Ți cânt curată!

TOT MAI FRUMOASĂ...

„Dragostea nu va pieri niciodată“.

(1 Cor. 13: 8)

Tot mai frumoasă ești, Iubire,
din zi în zi, din ceas în ceas;
și dulcea ochilor privire } bis
mai limpezită Ți-a rămas!

Ce trecătoare-s toate, toate:
și oameni și-așezări și legi!
- Nimic din ce-i acum nu poate
să treacă veacurile-ntregi.

Doar Tu, Iubire, Tu ai viața
în veșnicii neprinse-n gând,
și tot mai tânără Ți-e fața,
cu cât trec vecii rând pe rând!

Tot mai frumoasă ești, Iubire,
și fii Tăi așa-s mereu;
Eu nu știu altă fericire,
dar știu că Tu ești Dumnezeu!

TE LAUD, AL IUBIRII DUMNEZEU!

Te laud, al iubirii Dumnezeu,
Te laud, clocotind în duhul meu,
Te laud, Te laud!
Te laud, al iubirii Dumnezeu!
Te laud! Harul Tău mi-e curcubeu,
Te laud, pentru tot ce-mi dai mereu!
Te laud, Te laud!

Te laud, pentru Fiul Tău, Isus!
Te laud, pentru jertfa ce-a adus!
Te laud, Te laud!
Te laud, pentru Fiul Tău, Isus!
Te laud, în Locașul cel de Sus!
Te laud, Te laud!

Te laud! Dumnezeuul Minunat!
Te laud! Ești de îngeri lăudat
Te laud, Te laud!
Te laud! Dumnezeuul Minunat!
Te laud! Cânt și-Ți cânt neîncetat!
Te laud! Cântec nou, prin har cântat!
Te laud, Te laud!

TE LAUD, DOAMNE, CU IUBIREA

Te laud, Doamne, cu iubirea
ce Tu mi-o torni în inimă mereu,
prin ea să-și aibă zămislirea
cântarea laudei în duhul meu!

Te laud, Te laud,
Te laud necontenit,
Te laud, Te laud,
o, Domnul meu, în veci slăvit!

Când mă aplec la rugăciune
și-o izbăvire-ncerc să-Ți cer cu jar,
pe limba mea atunci Tu pune
întâi al laudei smerite har!

Doar lauda ce-o-nalț spre Tine,
din dragostea ce Tu, prin Duh, mi-o dai,
va fi îndemn spre orișicine
să-Ți-nalțe laudă în duh și grai!

Te laud, Doamne, cu iubirea
și cu credința și nădejdea-n veac,
aceasta-mi este-acum menirea:
să Te ascult, să-Ți cânt, să-Ți fiu pe plac!

NU CUVINTELE

Nu cuvintele-mi: „Te laud!“
ci-adevărul cel de jar,
ce mă mistuie-n iubire,
El Îți cântă iar și iar:
Te laud, Doamne, Te laud, (bis)
Te laud!

De aceea-Ți cânt întruna
cu-adevărul sfânt și greu,
Tatăl meu, Izvorul vieții,
Veșnicule Dumnezeu:
Te laud, Doamne, Te laud, (bis)
Te laud!

DIN CALEA SFÂNTĂ...

Din calea sfântă înspre bine
dă la o parte orice stăvili,
să nu te-oprească-a lumii prăvili,
fă drum iubirii către tine!

Sfărâmă orice lanț ce-ți ține
viața ta încătușată,
și cu puterea ce ți-e dată,
fă drum iubirii către tine.

Spre-mpărăția care vine
să-ți fie inima și dorul,
să tragi din ușa ta zăvorul,
fă drum iubirii către tine!

Chiar de-ai plăti cu-adânci suspine
coboară orice-nalte dealuri,
ridică văi, fă punți pe maluri,
fă drum iubirii către tine!

Nu-i alt balsam care s-aline
mai pe deplin a ta rănire,
de vrei s-ajungi la fericire,
fă drum iubirii către tine!

Căci cine poate oare, cine,
cuprinde-ntreaga bogăție,
ce-ți este dăruită ție,
când faci iubirii drum spre tine?

IUBIRII APARTINE VIITORUL

Iubirii aparține Viitorul
și păcii sfinte fără de sfârșit,
spre el ne-aprindem mai puternic dorul, } bis
s-ajungem grabnic țarmu-i fericit.

*

O, Viitor, ce dulce Sărbătoare
ai pregătit tu celor ce te vor!
Isus va fi în tine veșnic Soare
de viață fericită dătător.

Credința este drumul ce ne poartă
spre harurile Tale cele noi,
nădejdea ne deschide sfânta-Ți poartă,
iar dragostea rămâne-n veci cu noi.

*

Iubirii se deschide Viitorul,
iar Viitorul este-al lui Isus,
prin harul Său ne-aprinde zilnic dorul
spre alte haruri sfinte - de nespus.

TOT CE SE FACE DIN IUBIRE

Tot ce se face din iubire,
nimic nu-i slab, nimic nu-i mic,
prin ea, nimicul, rai devine
și raiul fără ea-i nimic }bis

Tot ce se face din iubire,
e mare tot și minunat,
dar fără fericita-i fire,
nimic nu-i mare-adevărat.

Tot ce se face din iubire,
e foc aprins din Dumnezeu,
sfințește sufletu-n simțire
și-l face arzător mereu.

Tot ce se face din iubire,
e nou și-adânc izvor de har,
e treaptă spre-ndumnezeire,
și zbor spre-al cerului hotar.

INIMA DE TINE...

Inima de Tine, Doamne, mi-alipesc,
căci în Tine pace pe deplin găsesc;
valuri de ispite, nori vrăjmași și răi,
toate dau în lături, când vin pașii Tăi.

Harul Tău mi-e sprijin, pururea pe drum,
El mă ține-n brațe, căci El știe cum;
când prin valea morții trebuie să trec,
pe slăvitul-I umăr, capul mi-l aplec.

De Ființa-Ți sfântă inima-mi anin,
contopește-o-n Tine, Doamne, pe deplin!
Să nu se mai poată smulge niciodat',
de la sânul-Ți dulce unde s-a predat!

ÎNCHINARE ȘI IUBIRE

Închinare și iubire
Îți aduc, Isus,
pentru dulcea mântuire
care mi-ai adus. } bis

Focu-acesta vreau să ardă
sfânt spre slava Ta
și nimic să nu se piardă
în trăirea mea.

Și iubire și-nchinare,
tu să mi le-aprinzi,
pentru Tine-n har mai mare
viața să-mi cuprinzi.

ISUSE, TU NE-AI DAT IUBIREA

Isuse, Tu ne-ai dat iubirea,
să nu fim singuri niciodată,
prin ea s-ajungem la trăirea
în părtășie-adevărată.

Numai în iubire
singuri nu suntem,
Ea ne dă unire,
sfântă fericire,
cu cât o avem. (bis)

Prin dragostea de Tine - sfântă,
se-aprinde-n noi deplin iubirea,
prin ea ni-e firea noastră-nfrântă,
ca să putem trăi unirea.

Prin dragostea din Tine - mare,
iubirea noastră arde pară.
Ea ne cunună-n sărbătoare
și toarnă-n inimi primăvară.

Isuse, Tu ne-ai dat iubirea
să știm și să avem întruna
adevărată fericirea
ce ne-a făcut de-a pururi una.

ATÂTA AI DIN DUMNEZEU

Atâta ai din Dumnezeu,
cât poți cuprinde în iubire,
cât inima ți-o dai mereu, (bis 1) } bis
spre-a ei curată împlinire.

Atâta adevăr pătrunzi,
cât ai din dragoste în tine,
și-n Templul harului te-ascunzi,
cu cât o dăruiești mai bine.

Atâta mântuire ai,
cât poți iubi pe orișicare,
căci nu e cer și nu e rai,
când nu-i iubirea arzătoare.

Atât sporești cu-adevărat,
în frumusețea cea divină,
cu cât te lași mai îmbrăcat
cu-a dragostei cerești lumină.

Căci Dumnezeu Cel ascuns,
cu toate harurile, toate,
se lasă pe deplin pătruns,
prin taina dragostei curate.

SĂ-NCEP CU TINE...

Să-ncep cu Tine orice lucru
și tot cu Tine să-L sfârșesc,
mi-e rugăciunea mea fierbinte, } bis
Mântuitorule ceresc.

Să-mi dai Tu binecuvântare,
când plec pe-un drum, sau când sosesc,
ca să rămân în voia-Ți sfântă,
Mântuitorule ceresc.

Iubirea Ta să mă aprindă,
în tot ce vreau să-nfăptuiesc,
s-o-mpart la toți, cu dărnicie,
Mântuitorule ceresc.

Și-n vremi de pace și-n furtună,
doresc să Te mărturisesc,
căci sunt al Tău, al Tău de-a pururi,
Mântuitorule ceresc.

TRĂIM ANOTIMPUL IUBIRII

Trăim anotimpul iubirii,
cu soare și ploi fericite,
prin muncă să dăm încolțirii } bis
sămânța rodirii dorite.

Și pâine să strângem, cerească,
s-o ducem flămândelor gloate,
prin ea, pentru cer să trăiască
și cerul prin ea să se-arate.

Trăim anotimpul iubirii,
să prindem prilejul cel mare,
s-aducem în Templul măririi
pe toți cei ce zac în pierzare.

Frumoasă va fi veșnicia,
iubirea va fi primăvară;
Ea-n plin va-mpărți bucuria,
căci ziua va fi fără seară.

DRAGOSTE FIERBINTE

Dragoste fierbinte,
dragoste de rai,
numai prin credință
tu ajungi să ai.
Numai prin credință,
tu devii altar,
unde poate arde
al iubirii jar.

Dragoste eternă,
cu etern fior,
proaspătă și dulce
ca întâiul dor,
numai prin credință
poți cu-adevărat,
să-i primești balsamul
viu și preacurat.

Dragoste cerească,
har nebănuit,
care te ridică-n
Sfântul Infinit,
numai prin credință
o ai ne-ndoios.
Ea te contopește
cu Isus Cristos.

SPALĂ-TE-N IUBIRE

O, spală-te-adânc dimineața
în râul iubirii curate,
să-ți facă frumoasă viața,
din ochi să-ți înlăture ceața,
o, spală-te-adânc dimineața
în râul iubirii curate.

O, spală-te ziua-n amiază
în marea iubirii gingașe,
s-o simți cum în tine lucrează,
cum mintea ți-o ține mai trează,
o, spală-te ziua-n amiază,
în marea iubirii gingașe.

O, spală-te-n fiecă seară-n
oceanul iubirii divine,
că-ți strânge în suflet comoară
și crucea ți-o face ușoară,
o, spală-te-n fiecă seară-n
oceanul iubirii divine.

Și spală-te-n orice clipită
la sfântul izvor al iubirii,
ca fața s-o ai strălucită,
și inima-n veci liniștită,
o, spală-te-n orice clipită
la sfântul izvor al iubirii.

SINGURA VĂPAIE

Singura văpaie,
dulce și plăcută,
e iubirea-n care
inima-i țintită.
Fericită e-n iubire
inima țintită! } bis

Singura putere,
care nu omoară,
e iubirea sfânt-a
inimii comoară.
Fără preț e-n lumea-ntreagă
dragostea-comoară! } bis

Singura săgeată,
ce nu varsă sânge,
e iubirea care
inima străpunge.
Mângâiere-i când iubirea
inima străpunge! } bis

Singura durere.
pururea dorită,
e iubirea vie-n
inima-nflorită.
Ce minune e iubirea-n
inima-nflorită! } bis

Doamne, dă-mi iubirea
cea mereu nestinsă,
să-mi păstreze-n Tine
viața mai aprinsă.

Mai curată, mai frumoasă
și tot mai aprinsă. } bis

ÎNVAȚĂ SĂ IUBEȘTI...

Învată să iubești arzând,
și fără părtinire.
Privește pe Isus umblând
și vezi a Lui iubire.

Învată-te să mângâi lin,
pe toți răniții vieții
și-mparte-al harului alin
ca roua dimineții.

Învăț-al ascultării drum,
pășește-l cu veghere,
și-n lupta veacului de-acum
nu vei avea cădere.

Învăț-oricând să rabzi tăcut
șuvoiu-amărăciunii,
și vei vedea cât de plăcut
e harul rugăciunii.

Învată să lucrezi cu spor
pe-ogorul mântuirii,
și mersul îți va fi ușor
spre Țara Fericirii.

Învată de la Domnul Sfânt
în orice clipă toate,
și fi-ți-va viața pe pământ
puternică cetate.

NU CU VORBA...

*„Să nu iubim cu vorba, nici cu limba,
ci cu fapta și cu adevărul“
(1 Ioan 3: 18).*

Nu cu vorba se măsoară
dragostea curată,
ci cu focul sfânt al faptei (bis)
felul ei se-arată. (bis) }^{bis}

Nu-n mișcările de-afară
dai tu-nchinăciune
Domnului, ci-n taină-n duhul
viu în rugăciune.

Din-nălțimea slavei Sale
Dumnezeu privește
inima-n a ei adâncuri
cum și ce dorește.

El ne vrea cu gelozie
numai pentru Sine,
numai focul Lui ne-aprinde
spre eternul bine.

Și-n iubire și-n credință,
pentru veșnicie,
să-I dăm Domnului în toate
sfântă bucurie.

SPRE CREDINCIOȘII TĂI...

Spre credincioșii Tăi din țară,
să am privirile-ațintite,
să-mi fie necurmat comoară,
pe-altarul inimii sfințite. } bis

Prin ei Tu vii la mine-ntruna
și-mi dăruiești iubirea-ntreagă,
ca să rămân pe totdeauna
în casa părtășiei, dragă.

Cu ei mi-e viața sărbătoare
și bem paharul bucuriei,
cu ei merg sprinten pe cărare,
spre harurile veșniciei.

Cu ei mai singur pot ajunge
la biruință-n lupta sfântă,
și sufletul nu mi-l străpunge
săgeata făr' delegii cruntă.

Spre credincioșii Tăi din țară,
Isuse-ndreaptă-mi pururi viața.
Prin ei Tu-mi ești mai mult Comoară,
prin ei mai limpede-Ți văd Fața.

IUBIREA CEA ADEVĂRATĂ

Iubirea cea adevărată,
Isus, din Ființa Ta se toarce
și-i ca izvorul cel de munte:
'napoi nu se mai poate-ntoarce. }^{bis}

Ea curge veșnic înainte
și crește mare, tot mai mare,
cu cât se dăruie mai plină
și-i spornică în alergare.

Din Tine toarce Tu în mine
de-a pururi, firul fericirii,
iubirea care nu se-ntoarce
'napoi din drumul dăruirii.

Să pot cuprinde pe oricine
în râul dragostei din mine,
ce-n Tine-și are obârșia
și curge-ntruna tot spre Tine.

DE-AI ÎNVĂȚAT...

De-ai învățat să cânți iubirea
aici în veacul prihănit,
o vei cânta și-n veșnicie
mai plin și mai desăvârșit.
Mai acordată în lumină
a vieții harfă-atunci ți-o fi,
și mai fierbinte armonia
în corzile-i va străluci.

De-ai căutat să-nalți iubirea
acum în lumea Celui Rău,
mai mult va străluci dincolo
cununa ei pe capul tău.
Mai înțeleasă-i va fi taina
și chipu-i alb - veșmânt de nea
și mai frumoasă fi-va-n totul,
când fără vâl o vei vedea.

De-ai ostenit să-mparți iubirea
aici în lumea de dureri,
o vei primi-nmiit în Țara
nemaifârșitei primăveri.
Căci tot ce-ai dat pentru iubire
e foc preasfânt ce te-a aprins,
topit vei fi pe veșnicie
în firea ei, de necuprins.

PRIN SLOVA CÂNTECULUI...

Prin slova cântecului meu
doar adevărul vreau să-l scriu,
și numele să-i-nalț mereu
mai limpezit, mai plin, mai viu.
Să-l înțeleagă orice prunc
curat la inimă și gând,
și-orice poveri vreau să le-arunc,
ce l-ar împiedica, mergând.

Prin slova cântului doresc
să scriu cu litere de foc,
că-n jertfa Mielului ceresc
e-al mântuirii noastre loc.
Și orice suflet păcătos
să fie mai ușor atras,
spre harul Domnului Cristos
și spre-al iubirii Sale glas.

Prin slova cântecului sfânt
să scriu al fericirii drum,
ca cei ce-aleargă pe pământ
să-l afle deslușit acum.
Prin armoniile-i de cer
să-mi fie cântecul mereu,
o flacăra și-un treaz străjer
când noaptea grea se lasă greu.

CÂND IUBIREA...

Când iubirea-i arzătoare,
darul mic îl crește mare,
și-l înalță luminând,
ca să-l vadă toți, oricând.

Când iubirea este plină,
orice inimă-nsenină;
focul ei strălucitor
nimicește orice nor.

Când iubirea este trează,
nu vorbește, ci lucrează,
și nu fuge când e greu,
ci-și dă viața ei mereu.

Când iubirea este-ntreagă,
nu robește, ci dezleagă.
Ea nu cere nimănui,
dar dă tot, și dă oricui.

Când iubirea-i luminoasă,
pentru toți ea are casă,
harul ei mângâietor,
și-l revarsă tuturor.

Când iubirea e curată,
adevărul pururi cată,
și conduce ne-ndoios
pe oricine la Cristos.

ÎMPĂRĂȚIA IUBIRII

Împărăția iubirii
cu soarele ei sfânt,
să-mi dea senin privirii
și inimii avânt,
să pot mai cu-nfocare
s-alerg spre ea curat,
de cele trecătoare
să fiu mai dezlegat.

Împărăția iubirii
să-mi stăpânească-n plin
izvoarele simțirii,
curgând mai sfânt, mai lin.
Să pot s-adăp din ele
pe toți cei însetați,
ca-n clipele prea grele
să poată sta curați.

Împărăția iubirii
s-o pot-nălța mai sus,
pe căile sfințirii
deschise de Isus.
Să-i răspândesc puterea
parfumului ei sfânt,
oriunde văd durerea
truditului pământ.

IUBIREA TA M-A CĂUTAT

Iubirea Ta m-a căutat,
când eu eram departe,
și brațul Tău m-a ridicat
din fund adânc de moarte.

Îți mulțumesc, Îți mulțumesc,
căci dacă am vreun bine, (bis)
Mântuitorul meu ceresc,
e numai de la Tine.

Și sângele Tău preasfințit
spălatu-mi-a păcatul,
prin el, pe veci, îndreptățit
să fiu eu, vinovatul.

Iar harul Tău cel necuprins
m-a dus în sfânta-Ți casă,
și-n focul fericirii-aprins
m-a așezat la masă.

CALEA CEA MAI BUNĂ...

Calea cea mai bună
cătore mântuire,
cătore adevărul
vieții-n strălucire,
nu e alta decât alba cale de iubire. (bis)

Calea cea mai dreaptă
spre desăvârșire,
unde nu-i nici lege,
nici nelegiuire,
nu e alta decât alba cale de iubire.

Calea cea mai vie
de neprihănire,
care-aduce-n suflet
har și fericire,
nu e alta decât alba cale de iubire.

Calea cea mai strâmtă
care dă lărgire,
credincioasei inimi
gata de jertfire,
nu e alta decât alba cale de iubire.

Calea cea mai dulce
calea spre unire,
ce dărâmă ziduri
vechi de despărțire,
nu e alta decât alba cale de iubire.

Calea cea mai-naltă
înspre-nveșnicire,
calea cea pe care
nu e poticnire,
nu e alta decât alba cale de iubire.

Calea cea de taină
mai presus de fire,
unica ce duce
spre-ndumnezeire,
e Isus Mântuitorul, El e doar IUBIRE.

O, IUBIRE, CHIPUL TĂU

O, Iubire, chipul Tău,
vreau să-l port mereu - mereu,
și când merg și când rămân,
Tu să fii al meu Stăpân,
să mă ții pân-la sfârșit,
pe-al Tău drum desăvârșit.

O, Iubire, vocea Ta,
vreau să umple gura mea.
Și când lupt și când aștept,
focul Tău să-mi ardă-n piept,
să mă mistuie deplin,
pe altarul Tău divin.

O, Iubire, har ceresc,
din adâncul Tău îmi cresc,
noi puteri și nou avânt,
să mă nălț de pe pământ,
să mă nălț mai sus, mai sus,
pân-la Domnul meu, Isus.

DACĂ VREI...

Dacă vrei să afli-n viață
har și fericire,
calea cea mai bună-i una: } bis
calea de iubire.

Dacă vrei să ai deplină
pace și sfințire
una singură e calea:
calea de iubire.

Dacă vrei s-ai adevărul
ce-ți dă mântuire,
calea cea mai dreaptă-i una:
calea de iubire.

Dacă vrei s-ajungi la starea
de desăvârșire,
una singură e calea:
calea de iubire.

Dumnezeul nostru veșnic,
plin de strălucire,
El e calea spre-orice haruri,
căci El e IUBIRE.

SFINTEȘTE-N MINE...

*„Scoală-te, crivățule! Vino, vântule de miazăzi!
Suflați peste grădina mea ca să picure mirosurile
din ea! Să intre iubitul meu în grădina lui, și să
mănânce din roadele ei alese!*

(Cânt. Cânt. 4: 16).

Stârnește-n mine viscolul iubirii,
Isuse, să doboare tot din cale,
din rădăcini să scoată pomii urii, } bis
spre înnoirea viței voii Tale.

Să picure mireasma veșniciei,
din tot ce fac, în scurta mea trăire,
nimic din ce-i supus vremelniceii
să nu mă-npiedice-n mărturisire.

Stârnește-n mine viscolul iubirii,
grădina vieții să mi-o pregătească,
și tot ce aparține nemuririi,
spre slava Ta, de-a pururi să-mi rodească.

IUBESC CUVÂNTUL...

Iubesc cuvântul care vine
din preasfințitul Tău Cuvânt,
ce mă preschimbă-n orice clipă,
Isus, din păcătos în sfânt. }^{bis}

Iubesc lucrarea mâinii Tale,
Isuse, care, mai curat,
divinu-Ți chip întreg în mine
mi-l dăltuiește necurmat.

Iubesc cereasca Ta cărare,
pe care pașii Tăi pășesc.
Să merg ca Tine-n orice vreme
din toată inima doresc.

Iubesc iubirea Ta, Isuse!
Pe-altarul ei, în orice loc,
să ard, să mă topesc în Tine,
să fim un singur veșnic foc.

SPRE SOARELE IUBIRII

Spre Soarele iubirii
să fiu întors oricând,
să-i pot primi lumina
și-n inimă și-n gând.
Sub razele lui sfinte
s-aduc apoi, frumos,
un rod tot mai statornic
spre slava lui Cristos.

Spre Soarele iubirii
să-ndrept pe toți acei,
ce zac în bezna urii
și-n chinurile ei.
Căci toată bucuria
și fericirea sunt
depline în iubire
și-n cer și pe pământ.

Sub Soarele iubirii
în veci vreau să rămân,
să-mi fie El cărarea
și singurul stăpân.
Să ard în vâlvătaia-I
întreg și nemaistins,
slăvind pe Dumnezeuul
iubirii necuprins!

NU POȚI STĂVILI...

„Dragostea lui Cristos ne constrânge...”

(2 Corinteni 5: 14).

Nu poți stăvili iubirea,
când în suflet se aprinde,
cum nu poți opri furtuna,
când pământul greu cuprinde.

În para iubirii,
Isus, necurmat,
să-mi ardă ființa,
spre tot ce-i curat.

Nu poți sta în nepăsare,
când iubirea Te împinge.
Ea doboară orice piedici
și-orice gând străin îl stinge.

Nu poți niciodată-ascunde,
harul dragostei curate,
cum nu poți ascunde focul
între frunzele uscate.

Căci iubirea-i soare veșnic,
dătător de fericire;
sufletul care-o primește
se preface-n sfânta-i fire.

PRIVIREA TA...

Privirea Ta aprinde-n mine
jăratecul iubirii sfinte,
și mistuiește-ntreaga jertfă
pe-altarul inimii fierbinte.

Privirea Ta, Isuse,
mă-nvăluiește-n har,
Ea-mi crește și-mi aprinde
iubirea - veșnic jar!

Privirea Ta mi-nmugurește
mlădițe noi ale iubirii,
și orizonturi largi deschise
spre-mpărăția fericirii!

Privirea Ta mi-aduce-n suflet
iubirea-n mai curate fețe,
și dă vieții mele-ntruna
nevestejită tinerețe.

Privirea Ta mă scaldă-n marea
iubirii proaspete, pe care
n-o știe și n-o gustă nimeni
decât acela ce Te are.

Și toată taina și lumina
cuprinsă-n veșnica iubire,
o am și-o sorb fără-nectare,
Isuse, sub a Ta privire!

DE PE ȚĂRMUL IUBIRII...

De pe țărmul iubirii să-ntind
adevărul ca mreajă spre oameni,
pentru raiul vieții să-i prind
și spre slavă să-i duc, deasemeni. } ^{bis}

De pe munții iubirii s-arăt,
frumusețea Patriei sfinte;
adevărul să-l-nalț mai curat,
mântuirea s-o spun mai fierbinte.

De pe-altarul iubirii s-aduc
necurmat toate jertfele mele,
și c-o inimă sfântă s-apuc
adevărul din taină de stele.

De pe stânca iubirii să port
minunatele lupte divine,
și din albu-adevărului cort
să Te cânt, o, Isuse, pe Tine!

DIN TOATE PIERDERILE...

Din toate pierderile-n viață,
mai dureroasă și mai grea,
ar fi iubirea când s-ar stinge
desăvârșit în ființa mea. } bis

Aș rămânea în întuneric
și m-aș preface-n veșnic sloi,
n-aș mai avea nimic din toate
podoabele vieții noi.

Căci numai dragostea aduce
cu sine tot ce-i mai frumos,
în ea-i cuprinsă veșnicia
și Domnul meu, Isus Cristos.

Cu ea începe fericirea
și tot cu ea ființa mea.
- Din toate pierderile-n viață,
iubirea mi-ar fi cea mai grea.

NU-I IUBIRE FĂRĂ JAR

Nu-i iubire fără jar,
nici credință fără har.
Sufletul ce le-a primit,
e schimbat și înnoit.
Poartă pe Cel nepătruns
și-n afară și-n ascuns,
arătându-L orișicui
ca pe Salvatorul lui.

Nu-i creștin cu-adevărat,
cel ce stăruie-n păcat;
nici în trai, nici în cuvânt
n-are adevărul sfânt.
Numai Soarele Cristos
face sufletul frumos,
dându-i cerul în priviri
și sfințenie-n simțiri.

Nu e zbor spre paradis
pentru cel legat și-nchis.
Dar cel liber și curat
suie-naltul minunat;
suie-al păcii cer întins,
dintr-un punct spre necuprins,
și se bucură nespus
lângă pieptul lui Isus.

NU-I IUBIRE...

Nu-i iubire-aceea care
n-are flacără în ea,
ca s-aprindă doru-n inimi }
și să le păstreze-așa. }^{bis}

Nu-i credință-adevărată
când nu-s roadele de sus,
s-o-nsoțească pretutindeni,
la venit ca și la dus.

Nu-i nicicând nădejde vie,
fără cer și haru-i sfânt,
fără temelia pusă
de Isus și-al Său Cuvânt.

Nu-i iertare de păcate
într-o viață-n care nu-i
bunătatea iertătoare,
ca iertarea Domnului.

Căci iubirea și credința
și nădejdea când le ai,
cu Isus te fac asemeni
și cu sfinții Lui din rai.

FRUMUȘEȚE NEGRĂITĂ

Frumușețe negrăită,
dragoste de sus, (bis)
toate harurile-n suflet (bis 1) } bis
tu mi le-ai adus. (bis 1)

Tu mi-mprospătezi viața
cu parfum ceresc,
și virtuțile, în mine,
tot prin tine cresc.

Tu-mi dezvălui adevărul
în splendoarea Lui,
și pe treptele luminii
ne-ncetat mă sui.

Mă-nfrumușești cu chipul
Domnului Cristos,
dragoste dumnezeiască
rai frumos, frumos!

FLOAREA DRAGOSTEI...

Floarea dragostei când crește,
veșnic nu se ofilește, (bis)
ci se-nalță mai deplină
până-n Țara de lumină. (bis)

Focul dragostei când vine,
veșnicia-ntreagă ține,
căci în Dumnezeu își are
sfânta lui înflăcărare.

Râul dragostei curate,
ca să sece, nu mai poate.
Domnu-i este obârșia
și inundă veșnicia.

Fă-mă, Tu, deplin iubire,
să m-avânt spre-nveșnicire,
să-Ți slujesc, să-Ți fiu comoară,
Doamne, numa-n dor și pară.

PĂMÂNT SAU CER...

Pământ sau cer sfințit suntem
cu-ntreagă-ne ființa,
cum ni-i umblarea zi de zi,
cum ni-e-n adânc credința. }^{bis}

După iubirea ce-o păstrăm
în inimile noastre,
suntem de jos de pe pământ,
sau din-nălțimi albastre.

Și dup-al păcii dulce har
cunoaște-va oricine,
că viața ni-i de sus, din cer,
sau din pământ ne vine.

Pământ sau cer - atât suntem
cât viața ne arată,
căci nu din vorbe dovedim,
o stare-adevărată.

SĂ SPUN...

Să spun, Isuse, despre Tine,
cu flacăra-n vorbirea mea,
s-audă toți de pretutindeni,
ce-adâncă e iubirea Ta.

Să spun, să spun, să spun mereu
cu vorba și cu traiul meu
Isus, să spun neîncetat
prin tot ce Tu din plin mi-ai dat.

Să spun de taina mântuirii
ce-n Cruce-și are-ascuns izvor,
cum ea, cu largă dărnicie
împarte viață tuturor.

Să spun cât de bogat e harul,
adus din cer pentru pierduți,
cum Te apleci cu duioșie
să-i ierți pe toți și să-i ajuți.

Să spun ce mi-ai făcut Tu mie,
cum ochii mi i-ai vindecat,
cum mi-ai iertat fărădelegea
și ce mi-ai dat și cât mi-ai dat.

Să spun, Isuse, despre Tine,
e tot ce-n lume mai doresc,
să-Ți pot-nălța mai cu putere
Numele Tău dumnezeiesc.

DĂ-MI, DOAMNE-O DRAGOSTE...

- rugăciune -

Dă-mi, Doamne-o dragoste nedoborâtă
de nici un val din marea lumii,
de nici o zi cu ger sau mohorâtă,
de nici o frământare-a humii.

Dă-mi, Doamne, focu-acela în credință
să ardă-mpotrivirea firii,
s-ajung cu-adevărat la biruință
și la statura împlinirii.

Dă-mi, Doamne, o nădejde tot mai vie,
să-mi facă vie orice faptă,
să-mi toarne-n suflet pururi bucurie,
să-mi țină alergarea dreaptă.

Și, Doamne, dă-mi ce știi că face bine
vieții celei noi, sfințite,
ca să Te-nalțe mai frumos pe Tine,
cu laude reînnoite.

NIMIC NU-I BUN...

Nimic nu-i bun, nimic nu-i sfânt,
nimic n-aduce fericire,
de n-are obârșia-n cer,
de nu se naște din Iubire.

Dumnezeul Sfânt
este-ntreg Iubire.
El, prin Ea, ne dă
rai și nemurire.

Iubirea-i adevăr trăit;
ea poartă totdeauna viața,
și Dumnezeu, prin Ea, spre noi
și-ntoarce-n orice clipă Fața.

Iubirea-i minunatul har
cel felurit - în veșnicie,
mereu mai nou, mereu mai viu
și născător de bucurie.

Nimic nu-i bun, nimic nu-i sfânt,
de nu se naște din Iubire,
prin Ea ne contopim pe veci
în Veșnica Dumnezeire.

SĂ-MI FIE DRAGOSTEA CÂMPIE

Să-mi fie dragostea câmpie
fără hotar, fără-ngrădiri;
să crească grâul bucuriei
ne-mpiedicat de nicăieri.

Să vină toți, fără de teamă,
să strângă spice după plac,
de nimeni să nu țină seamă,
când cele-ale iubirii fac.

Să-mi fie dragostea o mare
întinsă, să cuprindă-n ea
corăbiile călătore
oricâte vin, oricât să stea.

Să n-aibă nici o stânc-ascunsă,
nici valuri mari, nici vânt pornit.
De tot ce e ceresc pătrunsă,
să-mpartă harul felurit.

Să-mi fie dragostea ca Tine,
Isuse, Doamne, pe deplin,
să poarte jertfele divine
spre viață tuturor! Amin.

DIN DRAGOSTE NE CREȘTEM VIITORUL

*„El... ne-a strămutat în Împărăția
Fiului dragostei Lui“
(Colos. 1: 13).*

Din dragoste ne creștem viitorul,
din dragoste ni-i cerul zămislit,
din dragoste, în noi, se-aprinde dorul
spre Tine, o, Isuse preaiubit!

Cu dragoste ne-nveșmântăm ființa,
cu dragoste viața ne-ntărim,
cu dragoste ne-nflăcăram credința
și-n lupta și-n lucrarea Ta pornim.

Prin dragoste trăim în părtășie,
prin dragoste în Trupul Tău suntem,
prin dragoste-am ajuns la bucurie
și-ntregul har, prin ea, etern-l-avem.

Căci Tu, Isus, ești DRAGOSTEA deplină,
Ființa Ta, spre noi, îi face drum,
ca să ne sui, prin ea, mai în lumină,
și cerul să-l avem în noi acum.

SUNT ROBUL TĂU, IUBIRE

Sunt robul Tău, Iubire,
pe drumul Tău nestins;
în taina Ta de soare
pe veci Tu m-ai cuprins.

Iubire, Iubire,
Isuse - Iubire,
cuprinde în Tine
întreaga-mi trăire.

Și vreau a-Ți arde jertfe
pe viul Tău altar,
curate și depline,
Iubire, veșnic jar!

Sunt robul Tău, Iubire,
și-n veci așa rămân,
fii Tu, cu-a Ta lumină,
Eternul meu Stăpân!

FRUMOASĂ-I TĂCEREA IUBIRII!

*„Domnul, Dumnezeul tău, este în mijlocul tău...
VA TĂCEA ÎN DRAGOSTEA LUI
și nu va mai putea de veselie pentru tine“
(Țefania 3: 17).*

Frumoasă-i tăcerea iubirii,
căci spune cuvinte pe care
nici cerul de sus, nici pământul } bis
să poată rosti, nu-s în stare.

Ea spune și cântă-n vibrații
sfințite gingașele-i taine,
că oricât de-alese și scumpe,
le-ntină-ale vorbelor haine.

Tăcerea iubirii vorbește
și toarnă, și toarnă tot jarul
în inima albă deschisă,
să-i minsuie-n flăcări altarul.

FII FERICIT...

Fii fericit, tu, ce-ai aflat iubirea!
Prin ea, tu adevărul ai aflat.
Nu-ți mai roti jur-împrejur privirea, } bis
să-ți spună alții că-i adevărat.

Fii liniștit, tu, ce-ai aflat iubirea,
oricâți ți-ar mai pricinui necaz!
Iubirea doar, o, ea e mântuirea
spre care harul ne conduce azi.

Fii odihnit, tu, ce-ai aflat iubirea!
La ținta fericită ai ajuns,
tu ai pătruns în Cel ce-i nemurirea;
în viul Dumnezeu, tu ai pătruns.

Iubirea-i binecuvântată taină
ce curge din vecii spre veșnicii,
cu dulcea și-ndumnezeita-i haină,
îmbracă pentru veci pe-ai ei copii.

PE CALEA DRAGOSTEI, ISUSE

Pe calea dragostei, Isuse,
putem păși cum se cuvine,
și-i arătăm curat lumina,
doar când suntem deplin cu Tine. } bis

Neprihănirea și-adevărul
și harul stărilor divine,
le-avem întregi și adâncite,
doar când suntem deplin cu Tine.

Lumina sfânt-a-nțelepciunii
și râvna-n calea spre mai bine,
ne umplu-adevărat viața,
doar când suntem deplin cu Tine.

Și-asigurarea fericită
în Măinele ce vine, vine,
pe toate le avem, Isuse,
doar când suntem deplin în Tine.

PE DRUMUL DRAGOSTEI NU POȚI

Pe drumul dragostei nu poți
să rătăcești vreodată,
căci ea se suie-n Dumnezeu, } bis
și tot din El ni-e dată.

Pe drumul dragostei când mergi,
tu răspândești lumină.
În ea e adevărul sfânt
și-n ea e viața plină.

Pe drumul dragostei ajungi
în dulcea Primăvară
din Viitorul unde nu-s
nici plâns, nici chin, nici seară.

Păstrează-mi Tu, ființa mea,
Isus, mai adâncită
pe drumul dragostei în veci
din Tine zămislită.

IUBIREA DĂLTUIEȘTE...

Iubirea dăltuiește frumusețea
oricărui om, oricât de-ndepărtat.
Ea-i toarnă sfânt în suflet tinerețea
și-l îmbăiază-n soare ne-ncetat.

Hristos e Iubirea
în inimi-adus
prin sfânta credință
venită de Sus.

Iubirea face punte peste mare
și peste munte zboară fără greu.
Ca să unească, numai Ea e-n stare
pe om cu om, și om cu Dumnezeu.

Iubirea pentru orice jertfă-i gata,
c-aceasta-i viața Ei din veac în veac.
Ea poartă-n sine necurmat răsplata
și-n Ea toți vecii-n haruri se prefac.

Iubire, veșnic binecuvântată,
cuprinde-mă în Tine pe deplin,
fă viața mea o jertfă înălțată
spre Dumnezeu și om în veci! Amin.

DRAGOSTEA E SEMNUL...

Dragostea e semnul că ești viu
că din Dumnezeu ai viață,
fără ea, întreg ești un pustiu, } bis
ești un bulgăre de gheață.

Dragostea, dragostea!

Dragostea-i credința-n rodul ei
în deplina dăruire.
adevăru-i este sfânt temei,
născător de nemurire.

Dragostea e chipul lui Cristos,
în cereasca Lui lumină.
Dragostea te-arată credincios.
că ai nașterea divină.

Dragostea e foc din Dumnezeu,
care pentru El te-aprinde,
și tot crește, crește-n veci - mereu,
și de lume te desprinde.

Binecuvintează ne-ncetat
harul dragostei fierbinte,
și Izvorul lui Cel Minunat:
Preaputernicul Părinte!

FAPTELE IUBIRII

Faptele iubirii sfinte
vii, în suflet când răsar,
niciodată, niciodată } bis
nu-s făcute în zadar.
Căci în focul lor cel tainic,
care arde fericit,
gheața vieții, gheața vieții } bis
o topesc desăvârșit.

Razele iubirii sfinte
când coboară, ne-ndoios,
totdeauna, totdeauna
duc în suflet pe Cristos.
Căci lumina lor cerească
nimicește pe deplin,
orice beznă, orice beznă
de păcat și de suspin.

Apele iubirii sfinte
sufletul când îl pătrund,
pe vecie, pe vecie
în mijloc de rai l-ascund.
Căci dărâmă orice piedici
ce vrăjmașu-n drum i-a pus,
și-n odihna, și-n odihna
adevărului e dus.

Măinile iubirii sfinte
mângâie adânc și lin

când durerea, când durerea
lasă-n suflet greu venin.
Căci așa-i din veci iubirea
ea preface totu-n har.
Niciodată, niciodată
pașii ei nu-s în zadar.

SĂ TE FERESTI...

Să te ferești de cel ce nu iubește,
de cel ce calcă jertfă și dreptate!
În duhul lui, el numai rău clocește,
și adevăru-l vede strâmb în toate!

Hristos să-ți fie
Cetățuie,
acum și-n sfânta Veșnicie! (bis)

Să te ferești de cel ce-ți ia credința
născută din cuvintele Scripturii!
El îți împiedică-n ascuns ființa
să nu pășească scara mântuirii!

Să te ferești de cel ce nu te-nvață
de Trupul lui Hristos, de părtășie,
de cel ce-aduce dezbinare-n viață,
și nu trăiește-n unitatea vie!

Să te ferești! - Așa-i porunca sfântă.
Și dacă tu-i dai astăzi ascultare,
avea-vei o trăire ne-nfrică
și-o slavă pentru Domnul tot mai mare!

PE CÂMPUL DRAGOSTELOR...

Pe câmpul dragostelor mele
culeg, sporind, cu gând frumos,
și-n timp cu nor și-n timp cu stele,
o floare veșnică: CRISTOS!

Cristos, Cristos,
o floare veșnică: Cristos!

Mireasma Ei e dătătoare
de viață și de haruri mii,
și-n timp cu nor și-n timp cu soare
îmi toarnă-n suflet bucurii!

Cristos, Cristos,
îmi toarnă-n suflet bucurii!

Mă-nalță - și deplin îmi ține
credința și nădejdea Sus.
și-n vremi cu nor și-n vremi senine,
în duh, o floare-mi cresc: ISUS!

Isus, Isus,
în duh, o floare-mi cresc: Isus!

IUBIREA CÂND SE NAȘTE

Iubirea când se naște-n duh,
alungă temeri și rușine;
sămânța ei e din văzduh, (bis 2) } bis
din Dumnezeuul Veșnic vine.

Iubire, iubire
Isuse-Iubire,
Tu ești fericire!

E-un trup cu adevărul sfânt,
și roduri fără el n-aduce;
ea-l poartă tânăr pe pământ,
și el în brațul său o duce.

Iubirea vede-n viitor
cum vede-acum-nălțându-și darul;
ea vrea să fie-a tuturor,
dar cei ce-o vor îi gustă harul.

Ființa ei a fost deplin
de Fiul omului purtată,
când a urcat al crucii chin
pe Golgota nemaiuitată.

Iubirea când se naște-n duh,
preschimbă-n cer întreaga fire.
Cei preschimbați vor fi-n văzduh,
răpiți curând de-al păcii Mire!

SĂ NU CERI IUBIRE

Să nu ceri iubire, ci s-o dai mereu,
tuturor pe cale, ca și Dumnezeu.
Căci atunci te-asemeni Lui cu-adevărat,
când ca El, în toate, te grăbești la dat. } bis

De la alții pace să n-aștepti nicicând,
ci la toți, curată, dă-le-o-n primul rând.
Căci acesta-i semnul nașterii de sus,
când mireasma păcii-o-mprăști, ca Isus.

Bine de la nimeni tu să nu pretinzi,
dar spre orișicine darul tău să-ntinzi.
Căci așa, oriunde, dovedești frumos,
că pășești pe urma Domnului Cristos.

Către tine-n lume nimeni nu-i dator,
dar tu-ai datorie-n toate tuturor.
Căci atunci, ca Domnul, ești izvor sfințit
ce n-așteaptă-n veac să fie răsplătit.

Cu cât dai la alții tot ce ai și ești,
cresc în tine daruri mai dumnezeiești.
Căci iubirea-i focul care-aprins, mereu,
se mărește veșnic - ca și Dumnezeu.

CE-AI DĂRUIT IUBIRII

Ce-ai dăruit iubirii
rămâne-n veci frumos,
și harul nemuririi } bis
te-mbracă luminos!

Iubire, iubire,
în dulcea ta fire
tu porți nemurire!

Deschide vieții poartă
să fii umplut deplin
cu dragostea ce poartă
belșugul cel divin!

Să fii spre orișicine
un rai odihnitor,
prin dragostea ce-ți vine
din nelumesc izvor!

Căci prin nimic nu semeni
mai mult cu Dumnezeu,
ca-n dragostea spre semeni
când le-o trimiți mereu!

MI-AI DĂRUIT, ISUS, IUBIREA

Mi-ai dăruit, Isus, iubirea,
ca eu s-o dăruiesc mereu,
prin ea s-ajung la contopirea
cu cei născuți din Dumnezeu. } bis

Mi-ai dăruit, Isus, credința,
s-o pun cu totu-n slujba Ta,
să-nfigă-n inimi biruința
jertfirii de pe Golgota.

Mi-ai dăruit, Isus, lumina,
s-o-mpart oriunde pe pământ,
s-arate tuturor vina
dar și iertarea-n haru-Ți sfânt.

Mi-ai dăruit, Isus, cântarea,
cu dulci și sfinte armonii,
s-aduc prin ea înviorarea
la toți ai Tatălui copii.

Și inimă mi-ai dat din Tine,
ca pururea s-o dăruiesc
pe-altarul luptelor divine
și celor care Te iubesc.

SĂ TRĂIEȘTI PENTRU IUBIRE

Să trăiești pentru iubire,
pentru rodul ei sfințit,
este felul cel mai vrednic, (bis)
care merită trăit. (bis)

Iubirea, iubirea,
focul sfânt din Dumnezeu,
să-l înflăcărezi mereu. (bis)

Nu e culme mai înaltă,
care trebuie s-o sui,
ca iubirea minunată
când o ai și-o dai oricui.

Ea te face-n tot asemeni
Dumnezeului Etern
și veșmintele-i de soare
sub picioare ți se-aștern.

Porțile împărăției
fericirii, pe deplin,
larg ți le deschide-ntruna
și-azi și-n vecii care vin.

Ce frumusețe, ce minune
e iubirea-n veșnic jar,
nu-i nimic să-i fie-asemeni
și nu-i alt mai mare dar!

Să trăiesc pentru iubire,
pentru rodul ei frumos,
este traiul cel mai vrednic,
care-i place lui Cristos.

TU, FLACĂRA IUBIRII...

Tu, flacăra iubirii sfinte
aprinde-mi inima deplin,
să ardă mai curat și veșnic
pe cel mai sfânt altar! Amin. } bis

Să mă topească-apoi în jarul
divin al arderii de tot,
ca-n veci, să mă desprind de-acolo,
oricât aș vrea, să nu mai pot.

Ci fericita Ta mireasmă
s-o-mprăști darnic, necurmat,
și plin - spre binecuvântarea
Izvorului ce mi Te-a dat.

Tu, flacăra iubirii sfinte,
putere fără de apus,
Tu singură zidești, în mine,
asemănarea cu Isus!

TU, IZVORUL MÂNTUIIRII

Tu, Izvorul mântuirii,
nesecată Bogăție,
Îți aduc prin cânt și lacrimi
- slavă, slavă, slavă Ție!

Tu mi-aduci înseninarea,
și-a odihnei bucurie,
Tu-mi dai harul sănătății,
- slavă, slavă, slavă Ție!

Tu-mi păstrezi până la capăt
sufletu-n credincioșie,
Tu mă-mbraci cu adevărul,
- slavă, slavă, slavă Ție!

Tu-mi înflăcărezi iubirea,
Tu mă umpli de tărie,
dreapta-Ți sfântă-mi dă izvândă,
- slavă, slavă, slavă Ție!

Tu-mi ești pururi, prin furtună,
Stâncă de nădejde vie,
Tu mă-nvălui în lumină,
- slavă, slavă, slavă Ție!

Tu, Isuse-mi ești Cărarea,
spre Eterna-mpărăție,
TOTUL am deplin în Tine,
- slavă, slavă, slavă Ție!

CÂT DE FRUMOASE...

Cât de frumoase sunt a-Tale
orânduiri, ce-n veci rămân,
cât de frumoși sunt trandafirii
iubirii, înfloriți în sân! } bis

Câtă lumină-aduce harul
iertării-n sufletul căit,
când din adâncul disperării
îl sui pe-un pisc așa-nsorit!

Câte comori nebănuite
din raiul Tău mereu cobori,
în cel ce-n mâna Ta se-ncrede
și-n timp senin și-n timp cu nori!

Cât de-ntărită e nădejdea
în inima în care stai,
și cât belșug de fericire
cu fiecare clipă-i dai!

Că numa-n veacul care vine,
când totul fi-va dezvelit,
se va cunoaște-n întregime,
Isuse, cât ne-ai dăruit!

DRAGOSTEA ADEVĂRATĂ...

Dragostea adevărată
nu se stinge niciodată,
căci cu cât se dăruiește, } bis
focul ei tot crește, crește.

Dragostea, dragostea,
fericiți cei prinși de ea!

Dragostea clocotitoare
timpu-o face tot mai mare.
Ea păstrează tinerețea
și puterea și frum' sețea.

Dragostea dumnezeiască
face viața să rodească
și-o ridică pe vecie
în a păcii-mpărăție.

Dragostea desăvârșită
e mereu neobosită.
Orice jertfă ar aduce,
n-o va prăbuși sub cruce...

Doamne, dă-ne-n veci din Tine
focul dragostei divine,
și ne ține-n sfânta-i pară,
să-Ți fim necurmat Comoară.

ÎN IUBIRE SĂ-MI ACOPERI

În iubire să-mi acoperi,
pururi viața mea,
ca să-Ți poți găsi plăcere,
Doamne, Tu în ea. } bis

Iubire sfântă, ceresc altar,
aprinde-mi viața și fă-o jar,
să ardă-ntruna spre ce-i frumos,
să-Ți ardă Ție, Isus Cristos. } bis

Orice pas și orice faptă,
poarte ne-ncetat,
sfânta dragostei pecete,
harul ei curat.

Drumu-mpărăției Tale,
steagul ei divin,
prin iubire-nflăcărată
să le-arăt deplin.

Evangelia iubirii,
s-o vestesc mereu,
ea-mi dă chipul și frum'sețea
Ta de Dumnezeu.

FĂ-MĂ ARC ÎN MÂNA-ȚI SFÂNTĂ

Fă-mă arc în mâna-Ți sfântă,
Doamne, pentru viața toată,
iar iubirea Ta divină
fie-mi necurmat săgeată!
Pentru veșnicia-ntreagă,
pentru cer și fericire,
să vânezi, prin mine-ntruna
suflete spre mântuire.

Fă-mă harfă ne-adormită
în dumnezeiasca-Ți mână,
iar în corzile-i de raze
doar iubirea să rămână!
Să răsunе pretutindeni
armoniile-i frumoase,
ca prin ele, pentru Tine,
suflete să fie-atrase.

Fă-mă foc aprins din jertfa
Golgotei - să ard pe-altarul
dragostei ce-aduce-n inimi
Evanghelia și harul!
Fă-mă tot ce vrei, Isuse,
ca să pot sluji mai bine
slavei Tale și lucrării
rânduiriilor divine!

DORESC SĂ-ȚI CÂNT ISUSE...

Doresc să-Ți cânt Isuse, Doamne,
cântări mai noi despre iubire,
mai pline, mai de primăvară,
și mai fierbinți în mulțumire.

S-arate Fața Ta frumoasă,
și jertfa-Ți de răscumpărare,
naintea tuturor mai simplă,
mai limpezită și mai mare.

Să-mprospăteze-n inimi dorul,
de slava-mpărăției Tale,
și noi puteri să-nsuflească
pășirea lor pe-a vieții cale.

Acordurile-nvăpăiate
s-aprindă sufletele stinse,
și să le-aducă-n harul care
stă azi cu brațele întinse...

Doresc să-Ți cânt cântări de slavă
cu armonii din Tine-aduse,
mai noi, mai vii și mai sfințite,
- Așa doresc să-Ți cânt, Isuse.

PE CÂMPIILE-NSORITE...

Pe câmpiile-nsorite
ale harului ceresc
parfumate și frumoase
florile iubirii cresc.
Mâna dalbă a credinței
le adună-n dulce dor,
și le-nchină toate, toate
scumpului Mântuitor.

În înaltul cer albastru
- templul harului prea sfânt -
luminoase, fericite
și eterne, taine sunt.
Dar pe aripa credinței
sufletul ajunge sus
și-n lumină înțelege
tainele, pentru Isus.

Florile iubirii sfinte,
tainele ce le-nțeleg,
osteneala mea întreagă
și-orice roduri eu culeg.
Vreau să le aduc pe toate
mai frumos și mai deplin,
ardere de tot, curată,
lui Isus să I-o închin.

NU-S PREA MULTE CÂNTĂRI...

Nu-s prea multe cântări,
nu-s prea multe cântări,
să Te-naļe, Isuse, prin lume,
nici condei şi nici grai să cuprindă-n chemări
cât de dulce şi sfânt e-al Tău nume. } bis

Nu-s prea multe cântări,
nu-s prea multe cântări
ca s-aprindă în inimi iubirea,
să le aducă curate spre-a-cerului zări,
să primească deplin fericirea.

Nu-s prea multe cântări,
Nu-s prea multe cântări,
despre har, adevăr şi lumină,
despre-a-Tale eterne şi sfinte-ndurări
şi nădejdi ce-n curând or să vină.

Nu-s prea multe cântări,
nu-s prea multe cântări,
despre crucea şi jertfa-Ţi slăvită;
ele-arată mai limpezi şi drepte cărări
spre-a vieţii Cetate-nsorită.

Nu-s prea multe cântări,
nu-s prea multe cântări!...
Căci în Templul veciei cel mare,
şi fiinţe şi toate-ale Tale lucrări
vor vibra-n necurmată cântare.

DIN VALEA PLÂNGERII

Din valea plângerii și-a morții
pășim pe trepte spre mai sus,
noi nu suntem în voia sorții,
ci-n mâna Domnului Isus.

Cu Isus, cu Isus,
cu Isus vom fi mereu biruitori,
cu Isus, cu Isus,
cu Isus e soare chiar de-s numai nori.
Cu Isus, cu Isus,
cu Isus, sui-vom treptele de har,
cu Isus, cu Isus,
cu Isus vom trece-al cerului hotar.

Iubirea Lui nemărginită
ne va păstra pân-la sfârșit,
și-oricât e lumea de-nvrăjbită,
în El ni-e duhul liniștit.

În El ni-e limpede privirea,
cu toată-a nopții beznă grea,
și El ne dă desăvârșirea.
- Să fim ca El, așa ne vrea.

O, slavă Lui I se cuvine,
Dumnezeesc Mântuitor,
căci tot ce-avem, din El ne vine
și-acum și-n veacul viitor.

VINO, TE-AȘTEPTĂM

Vino-Te-așteptăm,
iubit Isus,
precum ne-ai spus,
când Tu Te-ai dus...
Noi spre ceruri ne uităm
și-al Tău Nume drag chemăm.

O, vin', Iubirea noastră, vin'!
Cobori din cerul cristalin!
Pe strălucite căi de nori,
Isus, la noi să Te cobori!

Vino, Mire drag,
pe-aripi de har,
o, vino iar,
ni-e dorul jar.
Să ne duci cu Tine Sus,
scump Mântuitor, Isus.

Vino, dulce Dor,
că Te iubim,
și-atât dorim
să ne-ntâlnim.
Și să fim nedespărțiți
vecii toți nemărginiți.

DIN DOR ÎN DOR...

Din dor în dor, din grai în grai,
Isuse, Te chemăm!
Cobori, cobori pe scări de rai, } bis
arzând, Te așteptăm!

Vino, vino, Isuse, Te-așteptăm!

Privim, privim cu ochii-n sus
spre cerul Tău senin,
să vii, să vii, cum Tu ne-ai spus,
s-aduci-al păcii-alin!

Puteri, puteri să crești în noi,
credința s-o păzim,
când vin, când vin furtuni și ploi,
când vezi că obosim.

Din dor în dor, din grai în grai,
pe treptele de har,
urcăm, urcăm spre-al vieții plai,
spre-al vecilor hotar.

Cobori, cobori pe scara cea
pe care ne suim,
s-ajungem fericiți pe ea,
Isus, să ne-ntâlnim!

FERICIȚI CĂLĂTORI

Fericiți călători
către Țara de sus,
ne-a făcut, drag Isus,
harul Tău de nespus.
Ne-ai întins crucea Ta
ca o punte spre rai,
liniștiți să pășim
spre limanul ce-l știm
pregătit, să ni-l dai.

Luminați pe deplin
de eternul Cuvânt,
naintăm pe pământ
spre Sionul preasfânt.
Ne-ai-nălțat crucea Ta
ca un soare pe cer,
raza ei necurmat
ne-a condus și-ndemnat
prin furtună și ger.

Biruind-naintăm,
de primejdii păziți,
în nădejde-ntăriți,
călători fericiți.
Ne-ai trimis crucea Ta,
ca un scut de granit;
când vrăjmașu-ncerca
cu ispite-a-mproșca,
jertfa Ta ne-a păzit.

NĂDEJDEA MEA...

Nădejdea mea nestrămutată,
Isuse, Tu-mi rămâi pe veci,
cu roadă mai îmbelșugată
îmi umpli-a-mele-ntinderi seci.
Nădejdea mea, nădejdea mea,
Isuse, Tu-mi rămâi în veci,
cu roadă mai îmbelșugată
îmi umpli-a-mele-ntinderi seci.

Puterea mea nebiruită,
Isuse, Tu-mi rămâi mereu
cu Tine marea-i potolită,
și greul nu-i la Tine greu.
Puterea mea, puterea mea.
Isuse, Tu-mi rămâi mereu
cu Tine marea-i potolită,
și greul nu-i la Tine greu.

Iubirea mea cea nemaistinsă,
Isuse, pururi Tu-mi rămâi,
prin Tine viața mi-e ne-nvinsă
și-n urmă, cum a fost întâi.
Iubirea mea, iubirea mea.
Isuse pururi Tu-mi rămâi,
prin Tine viața mi-e ne-nvinsă
și-n urmă, cum a fost întâi.

Și bucuria mea cea vie,
Isuse, Tu-mi rămâi oricând,

căci tot ce am azi și-n vecie,
am doar în Tine, rămânând.
Lumina mea, lumina mea.
Isuse, Tu-mi rămâi oricând,
căci tot ce-am azi și-n veșnicie,
am doar în Tine, rămânând.

FLOARE RARĂ...

Floare rară, floare scumpă,
dragoste dintâi,
în cununa vieții mele,
veșnic să rămâi.

Să-ți pot răspândi mireasma,
pe-orișunde merg,
cu petalele-ți gingașe
lacrimi să tot șterg. } bis

Din nectarul tău cel dulce,
stropi de rai s-aleg,
și balsam plăcut cu care,
răni adânci să leg.

Iar polenul tău de soare,
- scânteieri de har -
peste fețele-ntristate,
darnic să-l presar. } bis

Să mă-mpodobești cu tine,
dragoste de sus,
ca să-I fiu plăcut în toate,
Domnului Isus.

Pentru El în gând și-n doruri,
veșnic să-mi rămâi,
floare rară, floare albă,
dragoste dintâi. } bis

CĂTRE CASA...

Către casa, către casa
cea mai sus, mai sus de nori,
calea duce, calea duce
printre-amurguri, printre zori.
Viața noastră-i, viața noastră-i
joc de umbre și lumini,
cât de dulce-i, cât de dulce-i,
Domnului să i-o închini.

Fericită-i, fericită-i
ținta care ni s-a pus,
s-o ajungem, s-o ajungem
prin al crucii drum supus.
Căci acolo, căci acolo
ca Isus vom fi primiți
în lumina, în lumina
vecilor preafericiți.

Către casa, către casa
nemaistinselor frum'seți,
harul veșnic, harul veșnic
a făcut din noi drumeți.
Cu credință, cu credință
trecem dealuri, trecem văi,
întărire, ocrotire,
Doamne, ne sunt ochii Tăi.

NU POȚI OPRI...

Nu poți opri din drum mărețul Soare,
nici timpu-n loc nu-l vei putea ținea,
nici legea morții cea necruțătoare } bis
s-o-mpiedici astăzi tu nu vei putea.

Și nici sfârșitul veacului de ură,
nici judecata care va veni,
nici vremile prezise de Scriptură
să le oprești - zadarnic vei trudi.

Nici primăvara Harului ce vine,
n-o poți lega în lanțuri și obezi,
puterea ei nimic n-o poate ține
ea vine chiar și dacă tu nu crezi.

Cuvântul Dumnezeului Puternic,
ce veșnic stă deasupra tuturor,
desăvârșit se va-mplini, statornic,
căci El e viu și-atotbiruitor!

OCHII MEI ÎN OCHII TĂI...

Ochii mei în ochii Tăi, Isuse,
își găsesc odihnă dulce;
ochii mei în ochii Tăi, Isuse,
liniștiți pot să se culce.

Ochii mei, ochii mei,
să privească-n ochii Tăi,
să privească necurmat,
să mă pot păstra curat.

Inima-mi din inima-Ți preasfântă,
Își primește-ntruna hrană;
inima-mi din inima-Ți preasfântă,
se-nveșmântă-n neprihană.

Inima, inima,
să-mi rămână într-a Ta
să privească luminos,
chipul Tău, Isus Cristos.

Mâna mea în mâna Ta cea tare,
crește pururi în putere;
mâna mea în mâna Ta cea tare,
simte-alin și mângâiere.

Mâna mea, mâna mea,
să primească din a Ta,
har și biruințe noi,
în al luptelor șuvoi.

Viața mea în viața Ta, Isuse,
roditoare se păstrează;
viața mea în viața Ta, Isuse,
cântă și se luminează.

Viața mea, viața mea,
s-o topești în viața Ta,
să Te-nalțe tot mai sus,
doar pe Tine, drag Isus.

Ține-mă întruna-ntreg în Tine,
scump Mântuitor puternic,
căci doar stăpânirea Ta, din mine,
face-un slujitor cucernic.

Viața mea, viața mea,
s-o topești în viața Ta,
să Te-nalțe tot mai sus,
doar pe Tine, drag Isus.

ZORI DE BUCURIE...

Zori de bucurie îmi răsar, Isuse,
când privesc spre cerul harului Tău sfânt,
viața-i numai cântec, grijile-s apuse,
mai ușoară-i crucea pe pământ.

Viața doar atunci mi-e dragă,
când Te privesc,
și când trăiesc
voia Ta Isuse-ntreagă
și-al Tău Cuvânt dumnezeiesc.

Valuri de lumină pururi mă inundă,
când în jertfa-Ți sfântă mai setos m-afund,
râuri de iubire cu plăcută undă,
pe deplin în ele mă ascund.

Sărbătoare-aleasă, cer în strai de soare,
harul fericirii mai frumos și plin,
mă-ncunună pururi, când în ascultare,
calea Ta, Isuse, dreaptă-o țin!

SPUNE-MI, DOAMNE...

Spune-mi, Doamne, totdeauna,
calea Ta cea una, una.
Spune-mi sfântă voia Ta,
când sunt depărtat de ea.
Spune-mi chiar când nu doresc,
căci și-atuncea Te iubesc.

Spune-mi și-mi îndreaptă gândul,
toate clipele de-a rândul.
Spune-mi mai stăruitor,
harul Tău mântuitor.
Spune-mi chiar când eu nu stau,
căci nu știu, nu știu ce vreau.

Spune-mi dragostea Ta vie,
ea mă moaie, mă mlădie.
Spune-mi, spune-mi ne-ncetat,
ce mi-ai dat și ce Ți-am dat,
spune-mi și mă-nvață iar,
chiar când dorul mi-e hoinar.

Spune-mi dulcea Ta povață,
și cum știi, așa mă-nvață.
Spune-mi că-n adâncul meu,
după Tine ard mereu.
Chiar când nu știu ce doresc,
tot spre Tine năzuiesc.

ȚI-ADUC, ISUS, PE COARDA LIRII...

Ți-aduc, Isus, pe coarda lirii mele
recunoștința-n imn fierbinte
și dragostea-mi topită-n lacrimi grele,
pentru lucrările preasfinte.

Îți mulțumesc, Isuse, Ție-Ți mulțumesc,
Îți mulțumesc, Îți mulțumesc,
Isuse, cu recunoștință-Ți mulțumesc.

Pentru iertarea Ta desăvârșită,
pentru-ndurarea Ta cea mare,
pentru iubirea Ta nemărginită
ce-mi dai prin crucea salvatoare.

Îți mulțumesc, nevrednicul de mine,
că m-ai adus în sfânta-Ți casă,
că și acum și-n veacul care vine,
cu Tine mă primești la masă.

Îți mulțumesc de viața dăruită,
de numele cel nou - de taină -
de Sărbătoarea cea nemaisfârșită
și de eterna, albă haină.

Ți-aduc Isus, pe-a lirii mele coardă
recunoștința mea-n cântare,
și-ntregu-mi suflet Ți-l aștern să ardă,
la preacuratele-Ți picioare.

CU ROUA DRAGOSTEI...

Cu roua dragostei, mereu
să-nvioresc pe fiecare,
să simtă toți din jurul meu
și-n loc ușor, și-n loc mai greu } bis
că sunt a harului lucrare.

Cu spada Sfântului Cuvânt
să vindec și să tai întruna;
oriunde calc pe-acest pământ,
de-i soare cald - ori ger și vânt
să duc viață, totdeauna.

Cu plasa harului să prind
noi pești din marea de păcate;
pe semenii mei să-i desprind
de curse - și-apoi să-i cuprind
cu brațul milei preacurate.

Cu haina mântuirii vreau
să-mbrac pe zdrențuiții lumii,
și la răspântii vreau să stau
ca mana Duhului s-o dau
la toți ce poartă chipul humii...

Dă-mi zilnic, Domnul meu Isus,
voință și înfăptuire,
ca tot ce-am scris și tot ce-am spus,
și legământul ce l-am pus,
să aibă-n mine împlinire.

CÂND PRIVESC SMERIT...

Când privesc smerit spre cer,
toate temerile-mi pier;
când în rugă stau plecat,
de poveri sunt ușurat;
când sunt treaz și când veghez,
curăția mi-o păstrez.

- Câte-mi dai, iubit Isus,
dorul când l-îndrept în sus!

Când ascult Cuvântul Sfânt,
mai ușor trec pe pământ;
când credința mi-o aprind,
gânduri negre nu mă prind;
și când pacea urmăresc,
toate mi se liniștesc.

- Câte-mi dai, iubit Isus,
dorul când l-îndrept în sus!

Când iubirea-mi este far,
răbd ușor orice amar;
când ajut pe cel lipsit,
c-un nou har sunt copleșit;
când statornic sunt în tot,
orice greu să-l birui, pot.

- Câte-mi dai, iubit Isus,
dorul când l-îndrept în sus!

O FĂPTURĂ NOUĂ

O făptură nouă
zămislește-n mine,
când sămânța vieții
din Golgota vine.
Calea mântuirii
care-n cer mă duce,
o găsesc deplină-n
jertfa de pe Cruce.

Inimă iertată,
inimă sfințită,
mi-a adus, Isuse
jertfa Ta slăvită.
Prețiosu-Ți sânge,
rănile-Ți amare,
mi-au turnat în suflet
sfântă vindecare.

Fericire-ntreagă,
limpede lumină,
adevăr și pace,
bucurie plină,
florile iubirii
doruri care cântă;
mi-a adus Isuse,
jertfa Ta cea sfântă.

M-a-mbrăcat cu haina
nouă și frumoasă;

cu inel în deget
m-a primit la masă.
Pâinea veşniciei,
bunătăţi nespuse,
datu-mi-le-a toate
jertfa Ta, Isuse.

ERA FRUMOS...

Era frumos și alb atunci
când mi-ai lucit, trecând prin lunci,
Isuse.

Tu lângă mine Te-ai oprit,
cu mângâieri m-ai copleșit, (bis)
nespuse.

De-atunci pe calea Ta pășesc
și zilele mi le trăiesc
senine.

Căci noi vederi mi-ai dăruit
și viața mea-i numai zenit (bis)
în Tine.

Cu roade sfinte m-ai umplut
și din lumină mi-ai țesut
Tu, haine.
În slujba Ta m-ai așezat,
în mir de har m-ai îmbăiat (bis)
și-n taine.

De-accea dragostea-mi Ți-o dau,
și-n Tine dorurile-mi vreau
supuse.
Mă-nchin și Numele-Ți slăvesc
și-n flăcări Te mărturisesc, (bis)
Isuse!

EU ȘTIU...

Eu știu, că dacă cortul meu
mi s-o desface-odată,
o altă casă voi primi,
eternă și curată.
În altă lume voi trăi
desăvârșită pace,
de-aceea nu mă tem atunci
când cortul s-o desface.

Eu știu că dragostea va fi
a veșniciei lege,
și roada fericirii-n plin
oricine-o va culege.
De-aceea-s liniștit acum
când ura mă lovește,
fiind deplin încredințat,
că timpul ei sfârșește.

Eu știu că Domnul meu Isus
veni-va-n strălucire
și tot Cuvântul ce L-a spus
avea-va împlinire.
Și știu că-mpărăția Lui
sfârșit în veci nu are,
o, slavă, slavă Îi aduc
și-adâncă închinare.

SĂ-MI DAI IUBIRE...

Să-mi dai iubire din iubirea Ta,
Isuse, pân-la moarte,
ca mai puternic flacăra din ea
spre Tine să mă poarte. } bis

Să-mi dai putere din puterea Ta,
să biruiesc slăbia,
Cuvântul Tău mai viu să-L pot-nălța,
cu toată vrednicia.

Să-mi dai răbdare din răbdarea Ta
și-o stare limpezită,
ca prin furtuni să pot înainta
spre Ținta fericită.

Să-mi dai viață din viața Ta,
ca prin a ei lumină,
pe toți pierduții să-i pot îndrepta
spre harul Tău, să vină.

Din Tine vreau să am deplin, Isus,
adevăratul bine,
căci numai darul cel din Tine-adus
lucrează pentru Tine.

PENTRU MÂNA MEA...

Pentru mâna mea cea dreaptă,
dă-mi Cuvântul - spadă vie,
să pot birui, Isuse,
în cereasca bătălie.

Pentru gura mea - întruna
dă-mi Cuvântul Tău - puterea
adevărului ce-aduce
sufletului mângâierea.

Pentru pașii mei - prin lume,
dă-mi Cuvântul-cârmuire,
să nu pot a mă abate
din credință și iubire.

Pentru ochii mei, Isuse,
dă-mi Cuvântul Tău lumină;
el îmi limpezește calea
și de har mi-o face plină.

Pentru-ntreaga mea ființă,
dă-mi Cuvântu-n orice vreme,
să mi-o-ndrepte către Tine,
să Te-asculte, să Te cheme.

Căci Cuvântul Tău mi-e viața
fericirilor nespuse;
El e cerul, el e harul,
el ești Tu, întreg Isuse.

CÂNTECUL ALB...

Cântecul alb al iubirii
Ție Ți-l cânt necurmat,
Ție, Isuse, doar Ție,
Cel ce viața mi-ai dat!

Harfa primită din Tine,
poartă spre Tine deplin
jarul cântărilor albe
pline de freamăt divin!

Foc să țâșnească din ele,
har să aducă mereu,
slava-Ți mai sus să Ți-o-nalțe
Domnul și Mirele meu!

Inimi de piatră să moaie,
pace coboare de sus,
dragostea-n clocot s-o-ndrepte
toată spre Tine, Isus!

Ziduri de ură dărâme,
gheturi topească din drum
toți cei ce cântă, trăiască
harul veciei de-acum.

Cântecul alb al iubirii
zilnic spre Tine-l îndrept,
fă-mi-l întruna, Isuse,
viu să-mi vibreze în piept!

DIN TAINA SLĂVILOR ALBASTRE

Din taina slăvilor albastre,
din nepătrunsele țării,
Isus, nădejdea vieții noastre,
Te așteptăm cu dor să vii!

Ni-e inima tot mai aprinsă
în tainicul iubirii jar,
cu slava Ta cea necuprinsă,
o, vin', Isuse, vino iar!

Făgăduințele-Ți preasfinte,
în inimi cresc - și-s tot mai vii -
și-n rugăciune mai fierbinte,
Isuse, Te chemăm să vii!

Adu-ne sfânta părtășie,
când fără-a luptei vrednicii,
vom fi topiți pe veșnicie,
în Tine-atunci când ai să vii!

TRĂIȚI ÎN CREDINȚĂ...

Trăiți în credință! Nu-i loc mai sfințit,
nici turn mai puternic și tare,
în care un suflet să fie păzit, }
de vânturi vrăjmașe și fiare. } bis

Trăiți în nădejde! Nu-i pod mai presus,
spre ceruri un suflet să treacă.
Iar raiul vieții deschis de Isus,
spre el, fața lui și-o apleacă.

Trăiți în iubire! Nu-i har mai deplin
ce poartă în el nemurirea,
ca dragostea ruptă din Tatăl Divin,
ce-n suflet aduce-nnoirea.

UMPLEȚI ULCIORUL...

Umple-ți ulciorul cu apa vieții
și du-l cu grăbire, (bis)
colo-n pustia în care drumeții
sunt arși peste fire. (bis)

Toarnă-le-n inimi răcoare divină,
ridică-i la viață;
Șterge-le ochii de pulberea fină
și calea-i învață.

Umple-ți ulciorul și vino acasă
cu-aceia la care
apa vieții le-a dat o frumoasă
și plină intrare.

CU PLUGUL...

Cu plugul sfântului Cuvânt
să tai în suflete de stâncă,
aprins de râvnă și de-avânt,
o brazdă dreaptă și adâncă. } ^{bis}

Și spinii învechitei firi
pe toți să-i smulg din rădăcină,
sămânța unei noi trăiri,
s-aducă roduri în lumină.

Să curăț mai desăvârșit
ce-a semănat vrăjmașu-odată,
să fac lucrarea umilit,
și cu-o iubire-nflăcărată.

Cu plugul sfântului Cuvânt
să trag noi brazde, tot mai drepte,
ca sufletele pe pământ,
spre adevăr să se îndrepte.

O, Doamne, fericitul plug,
ajută-mă, ca-n ascultare
să-l port mereu și să nu fug
de sarcini grele în lucrare.

CALE DE JERTFĂ

Cale de jertfă,
cale de chin,
porți răsplătirea,
harului plin.

Porți veșnicia,
cerului-nalt,
simt bucuria
ta și tresalt.

Cale de pace,
cale de cer,
du-mă din țara,
celor ce pier.

Du-mă-n lumina
raiului sfânt,
unde-i odihna
dulcelui cânt.

Calea de haruri,
cale de sus,
tu mi-ai fost dată,
azi de Isus.

Pașii Lui limpezi
vreau să-i urmez,
dragostea-mi toată
I-o datorez.

CINE-ȚI ȘTIE...

Cine-Ți știe calea lină,
de viață și lumină,
fericit pe veci va fi,
Doamne, pe ea de-o păși. } bis

Cine-Ți știe-a Ta iubire,
veșnic rai de fericire,
ceru-ntreg îl va avea,
loc în suflet de-i va da.

Cine-Ți știe-a Ta cântare,
de odihnă dătătoare,
liniștit va fi deplin,
în furtunile ce vin.

Cine-Ți știe sfânta-Ți Carte,
de lumin-avea-va parte,
traiful său de-l va-ndrepta,
după cele scrise-n ea.

Cine-Ți știe dulcea Lege,
fericire va culege,
de-o primi adânc în el,
duhul ei și sfântu-i fel.

Căci acela care știe,
și-mplinește-n curăție,
fericit e pe pământ,
fericit și-n cerul sfânt!

CU FIECARE CÂNTEC...

Cu fiecare cântec nou
născut din adevăr și soare,
lumina crește tot mai mult
și biruința-i tot mai mare.

Cu fiecare cântec nou
iubirea-și crește noi petale,
și rodul ei și-l dă mai copt
drumeților ce trec pe cale.

Cu fiecare cântec nou
mai limpede și plin s-arată,
măreța Jertfă de pe Cruce
și fața Domnului curată.

Cu fiecare cântec nou
apropierea-i mai ușoară,
de inimile care vor
a sfintei mântuiri comoară.

Căci fiecare cântec nou
e-un drum spre-a harului cetate,
un sfânt îndemn, un scut de foc
prin noaptea lumii de păcate.

Isus, Mântuitorul meu,
Te rog, dă-mi noi cântări din Tine,
s-aducă-n suflete mereu
mireasma raiului ce vine.

EU STAU PE ȚĂRMUL VIEȚII

Eu stau pe țărmul vieții
și cânt și cânt mereu,
cântări mai înfocate
doar Ție, Domnul meu.

Eu stau pe țărmul vieții
și spun și spun cu dor,
cuvintele-Ți de soare
spre-auzul tuturor.

Eu stau pe țărmul vieții
și-nalț și-nalț mai sus,
stindardul mântuirii
ce-o dai doar Tu, Isus.

Eu stau pe țărmul vieții
și-aprind și-aprind oricând,
jăraticul iubirii
cu fiecare gând.

Eu stau pe țărmul vieții
și-ndemn și-ndemn pe frați,
spre Tine să se-ndrepte
în crez tot mai curați.

Căci n-am pe țărmul vieții
nimic mai prețios,
decât pe Tine singur
Stăpânul meu, Cristos.

DREAPTA DOMNULUI...

Dreapta Domnului câștigă
biruinți slăvite,
cad în țărână nimicite,
ziduri întărite.
Fericiți sunt toți aceia
care nu amână,
să-și încredințeze soarta
în cereasca Mână!

Dreapta Domnului revarsă
hrană-mbelșugată,
ea preface-n rai pustia
tristă și uscată.
Fericiți sunt cei ce-și lasă
slaba lor țărână,
s-o prefacă-n stropi de soare
preaslăvita Mână!

Dreapta Domnului aduce
pace și lumină,
ea statornicește-n suflet
bucuria plină.
Fericiți-s-aceia care
vor ca să rămână,
în odihnă și tăria
din cereasca Mână!

Dreapta Domnului e totul,
harul tot îl poartă

ea deschide-a veşniciei
luminată poartă.
Fericit cel ce-şi alege
Dreapta ca stăpână;
- Nicăieri nu-i siguranţă
ca-n cereasca Mână!

RUGĂCIUNE DE POCĂINȚĂ

Zdrobit și frânt la Tine vin,
Mântuitorul meu,
Tu vezi c-al șarpelui venin } bis
m-a copleșit din greu.

Doamne, Doamne
mila Ta o cer.

Tu vezi că nici nu am cuvânt,
spre mine să Te chem,
ci-ntins cu fața la pământ
mă frâng și plâng și gem.

Vezi cum din sufletu-mi rănit,
puterea mi s-a smult,
și-al remușcării foc cumplit
mă arde-adânc și mult.

Tu vezi și-n îndurarea Ta,
ridică-mă din nou,
căci numai Tu-mi poți asculta
al plânsului ecou.

Tu singur poți ca să-mi redai,
al vindecării har,
și-n pacea dulcelui Tău Rai
să mă ridici Tu, iar...!

FERICIT CEL CARE-ȘI ȚINE

Fericit cel care-și ține,
o, Isuse! (bis)
calea dreaptă către Tine,
o, Isuse! (bis)
Mintea i se luminează,
fața i se-nseninează,
inima i se sfințește
și iubirea-i crește, crește!

Fericit cel care-și are,
o, Isuse!
sufletul în Tine, tare,
o, Isuse!
Nu e val și nici furtună,
râvna lui să i-o răpună,
orice greu el biruiește
și credința-i crește, crește!

Fericit cel care-și duce,
o, Isuse!
fără murmur sfânta-i cruce,
o, Isuse!
Viața-i e mai roditoare,
bucuria-i tot mai mare,
pacea Ta i se-nnoiește
și nădejdea-i crește, crește!

Cel ce-și are viața toată,
o, Isuse!

în Ființa-Ți minunată,
o, Isuse!
Fericit este-n lumină,
și-are sărbătoare plină,
căci în Tine, el își are,
ale vieții lui izvoare!

SĂ FIU CA UN VULCAN...

Să fiu ca un vulcan ce clocotește,
cu lavă de-adevăr și de iubire,
și-n răbufnirea mea, dumnezeiește, } bis
să pot topi orice nelegiuire.

În urmă crească-apoi sămânța vieții,
cu roade dulci și binecuvântate,
ca roua cea curată-a dimineții
să-nvioresc făpturile-apăsate.

Să fiu ca un vulcan care-și ridică
coloana de lumină-n înălțime;
Cum el de nimeni n-are nici o frică,
așa să port lumina prin mulțime.

O, Doamne, umple-mă mereu cu lava
cea sfântă-a adevărului din Tine,
și răbufnind, să ard prin lume pleava,
minciunii și-a urzelilor străine.

Și ca vulcanul, ce nu ține seamă,
de laudă, sau hulă, sau ocară,
așa să fiu - când slujba Ta mă cheamă,
ne-nfrânt și liberat de-orice povară.

CUM POȚI...

Cum poți, cum poți să stai așa nepăsător,
când împrejur s-atâția păcătoși ce mor,
când nimenea nu le-a mărturisit deschis,
de mântuirea sfântă ce li s-a trimis?
Când gem sub greaua lor povară de păcat,
când zac într-un abis așa de-ntunecat,
când sângeră atât de-adânc lăuntrul lor,
cum poți, cum poți să stai așa nepăsător?

Cum poți, cum poți să treci pe drum nepăsător,
pe lângă cei căzuți ce-și plâng durerea lor?
Ce inimă de piatră-ți stă ascunsă-n piept,
de nu mai simți arsura strigătului drept?
Când vin și untdelemn tu porți, căci ți s-a dat,
ca-n răni adânci să fie din belșug turnat,
când știi că este azi nevoie de-ajutor,
cum poți, cum poți să treci pe drum nepăsător?

Nu te gândești că vine Cel ce-o judeca,
când pentru toate, tu socoată grea vei da,
când tot ce-i scris va fi curând, curând plinit,
când al iertării har atunci va fi sfârșit?
Trecește-te acum, când încă te mai poți,
nu-ți îngropa-n pământ talantul care-l porți,
când împrejur tu vezi nevoie de-ajutor,
nu fi, nu fi, nu fi așa nepăsător.

RÂUL SUFERINȚEI

Râul suferinței
poartă-n unda sa,
luntrea vieții noastre,
cu poavara-i grea.
Dar nu-n marea morții
calea-și va sfârși,
ci în slava care
va veni!

Crucea ne coboară
până-n fund de văi,
și-i gustăm amarul,
pe-ale lumii căi.
Dar tot ea ne-nalță
pe cel mai de sus,
vârf de har și slavă
prin Isus!

Râul suferinței,
crucea grea de-acum
sunt preaînțeleptul,
îndurării drum.
Și sfârșește-n raiul
harului slăvit,
ce-n iubire Domnul
ne-a gătit.

AZI FERESTRELE VIEȚII

Azi ferestrele vieții
dinspre lumea largă,
oblonitu-le-am cu grijă,
vânt să nu le spargă.

Să nu intre duhul vremii,
hoț - ca să-mi răpească,
sfintele comori și haina
să mi-o murdărească!

Să nu-mi zboare timpu-afară
- pasăre pribeagă -
și nimic, nimic din lume,
dorul să-mi atragă.

*

Azi ferestrele vieții
le-am deschis pe toate,
spre slăvita-mpărăție,
cu-ale ei palate.

Să-mi coboare din belșugu-i
veșnica lumină,
de-adevăr și de iubire,
și dreptate plină.

Și împrăștiat întruna
cu miresme sfinte,
pentru Domnul, viața toată,
s-o trăiesc fierbinte!

DINTRE SUTE DE DORINȚE

Dintre sute de dorințe,
ce-ți frământă gândul,
câte-avea-vor împlinire,
trupu-nfășurându-l?

Dintre mii de planuri bune
făurite-n minte,
câte oare pot străbate,
calea spre-nainte?

Dintre luptele trăite,
câte-au fost curate?
Câte-au fost de adevărul
veșnic, luminate?

Dintre lucrurile care
ți-au robit ființa,
câte mai păstrezi și câte,
ți-au sporit credința?

Cercetează-te cât încă
ai lumină-n sfeșnic,
și-ți predă viața-ntreagă,
Domnului Cel veșnic!

Pentru tine, pe Golgota,
ți-a deschis o cale,
să te ducă-n fericirea,
-mpărăției Sale.

CÂNTARE PREAFRUMOASĂ

Cântare preafrumoasă,
vibrare din rai,
tu pururi îmi dai,
o viață luminoasă.

Cântare fericită,
mereu mă-nsoțești,
și-n har mă-ntărești,
prin lumea învrăjbită.

Cântare minunată,
izvor de puteri,
tu-mi dai mângâieri,
când viața mi-e-ncercată.

Cântare înțeleaptă,
lumină mi-aduci,
de mână m-apuci,
pe calea păcii dreaptă.

Cântare-nnoitoare,
scânteie de cer,
prin beznă și ger,
în mine aprins-ai soare.

Puterea Ta și harul,
cântare de sus,
din Domnul Isus,
îmi face lin calvarul.

EU SUNT O SETE DE LUMINĂ

Eu sunt o sete de lumină,
cu sufletu-ndreptat spre Soare,
- acolo-mi pot găsi hodină
și-nveșnicită sărbătoare.

Eu sunt aripa care zboară,
mai sus spre zările credinței,
și lasă-n urmă-a beznei țară,
gustând dulceața biruinței.

Eu sunt o flacăra nestinsă,
prin focul harului ce-o ține;
ființa-ntreagă-mi este prinsă
Isus, de dorul după Tine.

Eu sunt burete care soarbe
a adevărului Tău apă;
de-a lumii călăuze oarbe,
Isus, desăvârșit mă scapă.

Eu sunt și vreau să fiu întruna,
Isuse-al meu - a Ta-ntrupare,
ca Eu să-mi fii Tu totdeauna
și-n mine să Te vezi Tu, mare.

MEREU...

Mereu mi-ntorc spre Tine fața,
și caut soare - veșnic soare;
mereu mă-ndrept spre dimineața
slăvitei Zile viitoare.

Mereu c-o dragoste crescândă,
Isus, mă dăruie Ție, Ție.
Mereu de orișice izbândă,
mă luminez de bucurie!

Mereu cu ochii caut zarea,
și carul harurilor Tale,
să-l văd venind din depărtarea
cea albă-a norilor-petale.

Mereu Îți simt dogoarea sfântă,
a dragostei fierbinți din Tine,
cum inima mi-o înveșmântă
și mi-o topește-n stări divine.

Fii binecuvântat, Isuse,
căci Tu m-acoperi dinainte,
cu daruri veșnice, aduse
din Templul harurilor sfinte!

DIN SLĂVITU-ȚI CER...

Din slăvitu-Ți cer, privește
peste noi, Părinte Sfânt!
Tu ne-ajută, ne-ntărește
când furtuna se-ntetește,
și de Tine ne-alipește
viața noastră pe pământ.

Să-nălțăm cu vrednicie
steagul Tău, în orice vreme;
pentru sfânta-mpărăție
să trăim ca mărturie,
până-n clipa ce-o să vie
și la Tine-o să ne chemi!

Închinămu-ne-n credință
înaintea Ta mereu,
și cu-adâncă umilință
mai aprinși în stăruință,
ne-alipim de-a Ta Ființă,
preaslăvite Dumnezeu!

VENIȚI, VENIȚI

Veniți, veniți
cei rătăciți
din negre văi
pe albe căi;
suiți spre cer,
din fum și ger;
suiți mereu
spre Dumnezeu.

Ce har slăvit
v-a pregătit,
acolo sus
Domnul Isus!
De-L ascultați
și de-L urmați,
veți bea din plin
al vieții vin.

Veniți la El
cerescul Miel.
El v-a purtat
un greu păcat.
Prin chin cumplit
l-a ispășit
ca voi să fiți
în cer primiți.

Veniți acum,
Cristos e-n drum

și-așteaptă blând
al vostru gând.
Veniți, veniți,
voi cei trudiți,
El vă va da
odihna Sa.

DORUL...

Dorul de lumină,
dorul ce sfințește,
dorul după Tine,
Doamne, Tu mi-l crește.

Dorul de-ascultare,
dor de-a Te cuprinde,
dor de curăție
zilnic mi-l aprinde.

Dorul de credință,
dor de-a fi statornic,
dorul de dreptate,
fă-mi-l tot mai spornic.

Dorul de iubire,
dorul de lucrare,
dorul de unire,
crește-l tot mai mare.

Dor de primăvară,
dor de veșnicie,
dor de biruință,
crește-mi-l Tu mie.

Căci când dorul arde-n
sfântă vâlvătaie,
nu-s pe lume stavili
calea să i-o taie.

VREI SĂ TE FACI SĂNĂTOS?

Vrei să te faci sănătos,
plin de a vieții tărie?
Vino acum la Cristos,
vino! Cu milă te-mbie.

Vrei ca să fii fericit,
liber de grijă și teamă?
Vino la Domnul iubit,
vino! Cu drag, El te cheamă.

Vrei să trăiești pe pământ,
taina iubirii divine?
Vino la Domnul Preasfânt,
vino! Te-așteaptă pe tine.

Vrei paradisul de sus?
Vrei tinerețea lui dragă?
- Vino la Domnul Isus,
inima ta dă-I-o-ntreagă!

CU CÂTĂ LINIȘTE...

Cu câtă liniște și pace
Isuse, crucea Ți-ai purtat,
și ce iubire fără margini
la toți vrăjmașii-ai arătat,
cu câtă largă dărnicie
iertarea Ta le-ai împărțit,
căci cugetând adânc la toate
până-n străfund sunt copleșit!

Cât de puternic în tăcere
ai fost atunci când Te-ntrebau,
când cu batjocuri ne-ntâlnite
ființa-ntreagă Ți-o umpleau,
cu ce răbdare uimitoare
întregul chin l-ai suferit,
căci azi când mă gândesc, Isuse,
până-n străfund sunt copleșit!

Ce adâncimi de umilință
a trebuit Tu să cobori,
ce arzătoare stări trăit-ai,
ce zguduri și ce fiori,
ce singur ai rămas în toate
și totuși cât de liniștit,
căci cugetând cu mintea-mi slabă,
până-n străfund sunt copleșit!

Ce plin și-amar Ți-a fost paharul,
ce fără murmur l-ai băut,

ce crudă-a fost cărarea morții,
pe care lin Tu ai trecut!
Și toate pentru mine, Doamne
le-ai îndurat și le-ai primit,
ca eu să fiu pe veșnicie
deplin iertat și mântuit.

O, slavă, slavă, slavă Ție,
Ți-aduc Isuse, necurmat,
căci Tu cu-n preț așa de mare
pe mine m-ai răscumpărat!
Mi-aștern făptura mea întreagă
cu umilință-n fața Ta,
păstrează-o-n Tine pân-la capăt
mai mult de-atât nu am ce-Ți da!

MERGEA ISUS CU TRUP ZDROBIT

Mergea Isus cu trup zdrobit
pe drumul care duce,
spre Golgota, purtând cu greu
ne-nduplecata cruce! } bis

Doamne Isuse
mult ai suferit
să fiu eu mântuit! (bis)

Pe fața Lui, în picuri grei
și roșii de rubine,
se prelingea un sânge sfânt
ca jertfă pentru mine!

Prin moartea Lui, El a plătit
la toți răscumpărare,
toți fiii primului Adam
de cred, ei au iertare!

El, greul zid l-a dărâmat
și-o cale nouă, vie,
prin trupu-I frânt, El a deschis
spre-a păcii-mpărăție!

În veci să fie preamărit,
Isus Biruitorul,
că-n jertfa Lui ne-a împăcat,
cu Tatăl Creatorul!

ACOLO PE GOLGOTA...

Acolo pe Golgota-n soare,
cu trupul în răni îmbrăcat,
Isus, pentru-a noastră salvare (bis) } bis
pe cruce ai fost înălțat.

Acolo băut-ai paharul
ce mâna dreptății l-a-ntins,
căci Tu ne-ai luat tot amarul
în care păcatul ne-a-mpins.

Acolo pe cruce, prin moarte,
deschis-ai al vieții Izvor,
să fim pe vecie o parte,
din Tatăl, Etern Creator.

Acolo pe-al Golgotei munte
prin har Dumnezeu a-ncheiat
cu noi, legământ și o punte,
să-I fim un popor minunat.

Iubirea din noi Îți aduce,
Isuse-nchinarea-n vecii,
de jertfa adusă pe cruce,
să fim ai luminii copii.

DE DOUĂ MII DE ANI...

De două mii de ani, Isuse,
nebiruit treci pe pământ
mai viu, mai-nalt și mai statornic
prin toți ai Tăi, prin orice sfânt. (bis 2) } bis

Obrazul Tău lovit, mai tare
străluce sfânt și maiestuos,
cu fiecare lovitură
primită-n lumea cea de jos.

Și-naintând prin focul urii
cu albul Tău veșmânt ne-aprins,
în dragostea-Ți dumnezeiască
pe toți vrăjmașii i-ai cuprins.

Deplin din Tine să fac parte,
prin mine-oricând să strălucești,
să-Ți poți cuprinde toți vrăjmașii
ne-mpiedicat - cum Tu dorești.

De două mii de ani, Isuse,
Tu treci pe-aici și ești ca-ntâi
prin toți ai Tăi, mai viu, mai proaspăt
și-așa în veci vrei să rămâi.

PRIVIND SPRE TINE...

Privind spre Tine, Doamne,
spre tot ce-ai suferit,
credința mi-e-nnoită
și sufletu-ntărit.
Trec mai ușor prin ceasul
de încercare grea
și mai frumos rodește
răbdarea-n viața mea.

Privind spre-a Ta iubire,
spre focul ei divin,
se-aprinde-ntregul suflet
și arde-n ea deplin.
Învăț până la jertfă
s-o dăruiesc oricui,
cum soarele-și împarte
la toți lumina lui.

Privind spre Tine-ntruna,
spre chipul Tău de har,
mi se luminează fața
de-al bucuriei jar.
Și cerurile toate
adâncu-mi copleșesc
cu veșnică viață,
atunci când Te privesc.

IZVORUL MÂNTUIIRII MELE...

Izvorul mântuirii mele
e-n jertfa Ta, Isus iubit;
de-adâncile-mi păcate grele,
cum aş fi-ajuns să scap de ele,
de n-ai fi fost Tu răstignit? } bis

Cum aş fi-ajuns să am intrare
în Templul vieţii fericit,
de n-ar fi fost a Ta-ndurare,
cât veşnicia - şi mai mare -
de n-ai fi fost Tu răstignit?

Cum aş fi cunoscut iubirea
şi-alinul ei nepreţuit,
de n-ai fi părăsit mărirea
şi-nomenit dumnezeirea,
de n-ai fi fost Tu răstignit?

Cum aş fi-ajuns la mângâierea
ce-o am prin Duhul Tău sfinţit,
şi cum aş fi primit puterea
şi pacea care-o dă-nfierea,
de n-ai fi fost Tu răstignit?

O, slavă jertfei preacurate,
Mântuitorul meu slăvit
căci harurile-Ţi minunate
eu le-am primit din plin pe toate,
pentru c-ai fost Tu răstignit.

ÎN TAINA CRUCII...

În taina crucii Tale
mi-e-ntreaga mântuire,
Isus, Izvorul vieții,
și Mare de iubire!
Acolo pe Golgota
în chinurile-amare,
mi-ai ispășit păcatul
și vina mea cea mare!

În locul meu primit-ai
să mori întins pe cruce,
ca-n Templul sfânt al vieții
să poți Tu a mă duce.
Și-n haină ca zăpada
să-mbraci ființa-mi toată,
iar gura mea să-Ți cânte,
- i-ai dat Tu glas să poată!

În taina crucii este
a vieții mele pace,
bobocul fericirii
în ea doar se desface.
Prin ea pătrund în taine
atât de minunate,
ce nu sunt cu putință
să fie altfel date.

În taina crucii sfinte,
 trăiesc din plin unirea,

cu toți aceia care
primitu-i-au vestirea.
Fii binecuvântată
Golgotă, Jertfă mare!
Ți-aduc Isuse, slavă
și-adâncă închinare!

ISUS PE CRUCE...

Isus pe cruce S-a jertfit
pentru păcatul tău,
crezând, să poți fi izbăvit
din mâna Celui Rău.
Să poți primi iertarea Sa
și harul vieții noi,
să scapi de judecata cea
din ziua de apoi.

Isus pe cruce ți-a deschis
al păcii sfânt cămin,
să intri iar în Paradis
întreg și pe deplin.
Și fericit să fii pe veci
în locul minunat,
cu îngerii tu să-ți petreci,
de slavă-nconjurat.

Isus pe cruce te-a ales
să moștenești nespus
frumosul rod, de El cules,
prin jertfa ce-a adus...
O, vin' la El, primește-acum
al jertfei Sale har,
azi poți păși pe-al vieții drum,
mâini poate fi-n zadar.

DIN ORICE PARTE...

Din orice parte Te-aş privi, (bis)
Tu tot aşa eşti de frumos,
Isuse - şi mai luminos (bis)
îmi eşti cu fiecare zi.

Cuvântul Tău când îl deschid
din orice parte, orişicând,
îmi naşte-un nou şi tainic gând,
prin care uşa lumii-nchid.

Iar dragostea şi harul Tău
din orice parte le-aş vedea,
desăvârşesc viaţa mea
să zboare peste-al beznei hău.

Din orice parte Te-aş privi,
îmi eşti mai drag, Isuse-al meu,
şi vreau să Te privesc mereu,
ca-n dragoste să pot spori.

EȘTI VEȘNIC ÎN IUBIRE

„Te iubesc cu o iubire veșnică...„ - zice Domnul
(Ier. 31: 3).

Ești veșnic în iubire,
Mântuitorul meu,
și sfântă izbăvire
îmi dai mereu, mereu.
Mereu mă pui pe cale,
când sunt alunecat,
și-odihna păcii Tale
mi-o dai îmbelșugat.

Ești veșnic în dreptate,
- căci știi din ce-s făcut, -
și-n marea-Ți bunătate
mă ierți, când am căzut.
Mereu mă-nalți spre Tine,
și-n har mă înnoiești,
să Te cunosc mai bine,
să știu mai mult cum ești.

Ești veșnic îndurare,
nu-mi faci după cum sunt,
mi-ai dat comoară mare,
dar am și mult pământ.
Mereu pe-o nouă treaptă
Tu mă ridici, duios,
spre Ținta ce m-așteaptă,
spre cerul Tău frumos.

MOARTEA NU SE POATE-ATINGE

Moartea nu se poate-atinge de iubire,
pentru că iubirea-i dincolo de fire;
ea-i substanța care ține veșnicia, }
felul ei e pacea, ținta-i părășia. }^{bis}

Moartea nu pătrunde adevărul veșnic.
Ea-i numai cenușă; el: lumină-n sfeșnic;
ea e rodul urii; el: trupul iubirii,
unde-și are templul taina fericirii.

Moartea nu aleargă pe-a sfințirii cale,
ea-i născută în a fără' delegii vale.
Sfânt e Domnul vieții și cei ce-L urmează.
Moartea-i biruită. El ne este-Amiază.

CALE SPRE CERURI...

Cale, spre ceruri, cale de har,
treci azi prin noapte negrul calvar,
dar ce lumină,
ce zi senină,
fi-vor dincolo de-al lumii hotar! } bis

Greu e urcuşul, crucea e grea,
spinii mă-nţeapă, mi-ard fruntea mea,
dar vine, vine
eternul bine,
glasul durerii atunci va tăcea.

Zorii-nvierii roşii se-aprind,
Domnu-n mărire-L văd revenind.
Pace şi soare,
rai şi cântare,
sufletul meu obosit, mi-l cuprind.

CU TINE-S TOT MAI TÂNĂR

Cu Tine-s tot mai tânăr,
Isus, cu cât trec anii;
iubirea și-adevărul } bis
mi-nlătură dușmanii.

Cu Tine, Isuse, cu Tine, Isuse.

Îmi știu pe lume rostul
și n-am de ce mă teme;
prin Tine sunt dincolo
de spațiu și de vreme.

Mă bucur de cântare,
când Ți-o sfîțesc doar Ție,
când limpezește calea
iubirii și-o învie.

Cu Tine merg întruna,
Isus, spre tinerețe;
cărarea-i mai frumoasă,
căci Tu-i ești frumusețe.

Iubirea mă ridică,
spre culmi tot mai divine
și mă preschimbă-n totul,
să fiu așa ca Tine.

Ca Tine, Isuse, ca Tine, Isuse.

MAI BINE...

Mai bine firul vieții-mi să se curme,
Isus - de mii de ori mai bine,
săgeata suferinței să mă scurme,
decât să mă despart de Tine!

Nu pot, nu pot trăda cu josnicie
a adevărului lucrare;
- la dreapta judecată ce-o să vie,
cum voi rămâne în picioare?

Oricât de aurit și plin să pară
ispititorul blid de linte,
rămân cu-a sărăciei grea povară,
dar merg pe calea Ta-nainte!

Isuse, nu pot să renunț la Tine,
prin toate câte-or fi să vină:
din ce e-al Tău, nu pot s-arunc din mine,
nu pot! - de m-ar târî prin tină.

Căci fără Tine, scurta mea trăire,
ar fi al gheenei fum și ceață,
și n-aș mai ști în veci de fericire,
de mi-ai lipsi Tu din viață!

CÂND HARFA TA...

Când harfa ta îți amuțește,
o, cântărețule, să știi,
ești biruit - și te pândește
cumplitul gol din nopți pustii.

Ești ca fântâna fără apă
și ca statuia-nțepenit,
la tine nu se mai adapă
cel ars de sete și trudit.

Nu-și mai găsește alinare
cel săgetat de suferinți,
nici mângâieri, nici ușurare
în scrâșnetele lui de dinți...

Tu ești înfrânt, o, cântărețe,
când glasul tău a amuțit,
și-atrăgătoarea-ți frumusețe
de ochii tăi s-a despărțit.

Căci viața ta e doar cântarea,
- ea-i harul ce ți-a fost adus,
prin ea tu ți-ai făcut intrarea
în slujba Domnului Isus.

O, dacă taci, trăiești înfrângeri
și chinuri de neîndurat;
în suflet totdeauna sângeri
și trupu-n neguri ți-e-mbrăcat.

**Când harfa ta își curmă cântul
o, cântărețule, ești stins;
robit ți-e duhul de pământul
ce te-a atras și te-a cuprins.**

**Cântând îți vei păstra puterea
și sufletul în veci frumos;
ducând prin cântec mângâierea
ești mângâiat tu de Cristos.**

PE ARIPI DE CÂNTEC...

Pe aripi de cântec nou să port,
străvechiul adevăr divin,
să-l-nalț mai sus de-al lumii cort,
ca toți să-l vadă mai deplin. } bis

Prin cântec tânăr să păstrez
mereu bătrânul adevăr,
ca-n ochii lumii să-i așez
mai proaspăt felul lui de cer.

Cu braț de cântec mai ușor
să pot deschide larg, mereu,
preasfânta ușă cu zăvor
a adevărului cel greu.

Ca toți s-ajungă fericiți
- prin cântec dulce și curat -
în viața lui Cristos topiți,
El, Adevărul întrupat.

ÎN ZBOR...

În zbor spre primăvară,
nimic nu te oprească,
nici fiare, nici furtune
ce-au prins să viscolească.
Cu cât mai sus ți-e zborul,
mai liber ești de toate,
plutirea ta s-o frângă,
nimica nu mai poate.

} bis

În zborul spre virtute
- când urci a ei-nălțime -
să nu privești la lume,
să n-ascuți de mulțime.
Ci necurmat ți-ndreaptă
cu umilință fața,
spre Dumnezeuul slavei
în care ai viața.

În zbor spre veșnicie,
- spre sfânta ei lumină -
din tot ce e vremelnic,
nimic nu te rețină.
Căci cel ce prin credință
se-nalță totdeauna,
devine-n întregime
cu veșnicia, una.

În zbor spre nesfârșita
și plina sărbătoare

tăcut te-avântă zilnic,

învăluit de soare.

- Trăirea în lumină

și-n dragoste fierbinte,

e cu puțință numai

când zbori mereu-nainte!

PAVĂZA CREDINȚEI

- rugăciune -

Pavăza credinței,
ancora nădejzii,
flacăra iubirii,
să le crești în mine,
ca să pot, Isuse,
împlini mai bine
voia Ta cea sfântă,
slujba pentru Tine.

} bis

Aripi la picioare,
raze în privire,
curăție-n gânduri
să păstrezi în mine,
ca, Isuse Doamne,
sufletu-mi să poată
face mai frumoasă,
slujba pentru Tine.

Sfânta cărmuire,
dor tot mai fierbinte,
râvnă tot mai mare,
să aprinzi în mine,
ca oricând Isuse,
mai desăvârșită,
să fac cu-ndrăzneală
slujba pentru Tine!

AJUTĂ-MĂ SĂ-MI SCUTUR

Ajută-mă să-mi scutur, Stăpânul meu puternic,
a țării lanțuri grele, oricâte mă mai țin,
mai liber în lucrare și-n trai tot mai cucernic,
cu fiecare clipă, să fiu tot mai deplin.

Ajută-mă în gânduri, să fiu numai lumină
și dragoste din Tine, spre cei ce mă-nconjur,
din daru-Ți ce mă umple, să-mpart cu mână plină
și toți să vadă-n mine, că sunt întreg al lor.

Ajută-mă ca ochii să caute-nainte
mai drept ca pân-acuma, mai limpezi în priviri,
să deslușească-a Tale lucrări și taine sfinte
din toate ale lumii viclene-nchipuiri.

Ajută-mă ca-ntreagă ființa mea să fie
un steag al sfintei Tale cerești Împărății,
o cale netezită, o dragoste mai vie
și-ndemn spre unitate, în toți ai Tăi copii.

CE MULTE PLOI...

Ce multe ploi trăite,
ce-adânci înseninări,
mi-au modelat ființa,
pe sfintele cărări.

Căci fără ploi și vânturi
stârnite-n viața mea,
n-aș fi păstrat credința
și n-ar fi roadă-n ea.

Înseninări plăcute,
cu soare blând și plin,
le pot gusta frum'sețea,
când nori se duc și vin.

Și norii și furtuna,
și ploile când bat,
sunt toate-aducătoare
de rod tot mai bogat.

Fiți binecuvântate,
voi, ploi din negri nori,
voi mi-ați umplut viața
cu veșnice comori.

Voi mi-ați adus lumina
și harul de nespus,
fiți binecuvântate,
voi, ploi de la Isus!

CU SLOVELE LUMINII

Cu slovele luminii
pe fruntea mea, Tu, scrie,
Isus, mai limpeziță,
Iubirea Ta cea vie. (bis 1) } bis

Cu pana Ta măiastră,
muiată-n har și soare,
pe inima-mi de humă
să scrii a Ta lucrare.

Cu albul neprihanei
țâșnit din jertfa-Ți sfântă,
pecetluiește-mi viața
și-n ea, Tu, mi-o-nveșmântă.

Cu chipul Tău de slavă,
să tipărești în mine
frum'sețea mântuirii
și-a cerului din Tine.

Ca cei din lumea nopții,
prin mine să-nțeleagă
lumina Ta și voia-Ți:
mai plină, mai întreagă.

MI-A RĂCORIT...

Mi-a răcorit și-nviorat,
Isus, cu sfânta-I rouă,
și inima și mintea mea, } bis
din nou, pe amândouă.

Mi-a întărit, prin harul Său,
picioarele pe cale,
s-alerge-acum mai hotărât,
în slujba voii Sale.

Și mâinile mi le-a deprins
să lupte și mai bine,
zdrobind orice ispită grea
ce calea mi-o aține.

Cu binecuvântări de sus
mi-a copleșit viața -
mă-nchin-naintea lui Isus,
cu sufletul și fața!

BRAȚE TARI...

Brațe tari ca ale Tale,
Dumnezeul meu Preasfânt,
nu sunt nicăieri asemeni
nici în cer, nici pe pământ.
Ele-mi țin ființa-ntreagă
mai statornicită-n har,
de nu poate să mi-o smulgă,
duh vrăjmaș și vânt hoinar.

Ochi pătrunzători de taine
ca ai Tăi, nu sunt nicicând;
ei cunosc adâncul vieții
și izvoru-oricărui gând.
Sub lumina lor cea blândă
mă păstrezi neîncetat,
de nu poate să mă smulgă
șarpele înveninat.

Inimă mai iubitoare
ca a Ta, o, unde-ar fi?
Simțul, clocotu-i nu-i prinde,
mintea nu-l poate gândi.
Cu încredere adâncă,
capu-l plec pe pieptul Tău;
de aicea nu mă smulge
nici ce-i bine, nici ce-i rău.

Glas duios și mai puternic
și de adevăr mai plin

ca al Tău, nu-i nici acum,
nici în vecii care vin.
El aduce mângâiere
vieții mele pe-orice drum,
de nu poate să mi-o smulgă
încercările de-acum.

Față mai strălucitoare
ca a Ta, Stăpân Ceresc,
bunătate mai întreagă,
oare, unde să găsesc?
M-alipesc de Tine-n totul,
tu ești Adăpostul meu.
Slavă, slavă, slavă Ție,
veșnicule Dumnezeu!

SĂ FII ORICÂND...

Să fii oricând o piatră vie,
în Templul minunat al vieții,
și sufletul deplin să-ți fie }^{bis}
ca zorii albi ai dimineții.

O unitate fericită
să ai cu orice piatră-n parte,
nimic din lumea învrăjbită
să nu mai poată-a te desparte.

Fluidul dragostei divine,
cu minunata lui putere,
îmbelșugat să curgă-n tine,
să-mparți oriunde mângâiere.

Și dacă Templul vieții tale
îl ții deplin în curăție,
vei fi pe-acest pământ o cale,
și-n Templul veșnic piatră vie.

SĂ NU UIȚI...

Să nu uiți că porți în tine
eul, neagră moștenire,
ce-ți primejduiește viața
de-adevăr și de sfințire.
E cu tine pretutindeni
și te-nvață luciferic...
- de nu stai pe turn de strajă,
te-nfășoară-n întuneric.

Să nu uiți că împrejuru-ți
dă târcoale, fără tihnă,
marele vrăjmaș ce caută
să-ți răpească-a ta odihnă.
Tu fii treaz, cu ochii-n patru
și-narmat cu sfinte arme -
pe cei treji nicicând vrăjmașul
n-o să poată ca să-i sfarme.

Să nu uiți făgăduința
spusă de Mântuitorul,
că El iarăși va să vie
și c-al Lui e viitorul.
Cei care-L așteaptă astăzi
cu iubire-nflăcărată,
fericiți privi-vor harul
veșniciei ce se-arată.

Să nu uiți! - Ci totdeauna
să-nnoiești a ta predare,

alipindu-te de Domnul,
c-o iubire și mai mare.
Căci așa tu moșteni-vei
veșniciei de fericire,
când nu uiți plinirea tainei
vieții de neprihănire.

CU RĂDĂCINI DE FOC...

Cu rădăcini de foc și de iubire,
Isuse-n Tine m-ai țesut,
m-ai împletit cu-a harului Tău fire, } bis
și strop de soare m-ai făcut.

M-ai ridicat din văi adânci de noapte
și-n cerul Tău m-ai așezat,
să gust din sfintele lui roade coapte,
Isus, cu mâna Ta mi-ai dat.

Pe mine, cel mai vrednic de osândă,
Tu m-ai primit în via Ta,
și-ai spus să satur gloata cea flămândă
cu strugurii cei copti din ea.

Apoi cu armătura Ta cea vie
m-ai îmbrăcat, ca să păzesc,
a adevărului preasfântă glie
și drumul Tău să-l netezesc...

O, cum să-Ți mulțumesc acum de toate
Isuse, oare cu ce dar?
să Te iubesc mai mult - atâta poate
o inimă scăldată-n har.

SPRE SLĂVITUL HAR

Spre slăvitul har,
fără de hotar,
sufletul întreg și liber
mi se-ndreaptă iar,
căci credința și nădejdea
nu sunt în zadar.

Mulțumesc,
mulțumesc,
căci în Tine, scump Isuse,
liniște-mi găsesc!

Spre Cuvântul sfânt,
pururi pe pământ,
gândul mi-l îndrept și aripi
prinde și avânt,
minunatele-i îndemnuri
- soare veșnic sfânt -.

Spre lăcaș ceresc,
pașii mei grăbesc,
dragostea și doru-n suflet
ard adânc și cresc,
după tot ce-ai spus, Isuse,
mai aprins tânjesc.

CÂND INIMA...

Când inima mi-e prinsă de-ntuneric,
Isuse, vin cu fulgerele Tale,
și-n plin străpunge orice chip himeric } bis
să nu m-abată de pe sfânta-Ți cale.

Când inima de chin mi-e copleșită
și-ntemnițată-n îndoieli amare,
Isus - Puterea cea nebănuită,
o, vin' cu-alaiul Tău de sărbătoare.

Când inima mi-e aspră și pustie,
Isuse, vin' cu-a harului Tău ploaie,
și bulgării-ntăriți și arși din glie,
desăvârșit pătrunde-i și-i înmoaie.

Când inima mi-e piață de cetate
ca furnicarul fără de hodină,
Isus - Tăcerea care-ntrece toate,
Te chem! O, vin' cu pacea Ta deplină!

Căci unde aș putea s-alerg? la cine?
de n-ai fi Tu, Stăpânul meu puternic.
În Tine mă încred, numai în Tine,
și mă închin-naintea Ta, cucernic.

FĂ, DOAMNE, CÂNTAREA SĂ-MI FIE

Fă, Doamne, cântarea să-mi fie,
albină - și-ntruna să zboare,
din floare în floare, (bis)
mai sprintenă-n mers și zglobie. (bis)

Aripa să-i fie muiată
în pulberea fină de aur,
al florii tezaur,
izvorul de miere curată.

Prin zumzetul cald să pătrundă
în suflete pacea și cerul,
și-ntreg adevărul,
cu blânda și dulcea lui undă.

Fă, Doamne, cântarea să-mi fie,
albină - pe-a dragostei floare,
de-a pururi să zboare,
și-n inimi iubirea să-nvie!

FLORI USCATE...

Flori uscate, flori uscate
cu parfum suav și sfânt,
sus, în cartea amintirii } bis
rugile căite, sunt.

Isuse, Isuse, Isuse!

Pietre scumpe, pietre scumpe
diamante de mult preț,
lacrimi ale pocăinței
sus în cer - așa sunteți.

Jertfe sfinte, jertfe sfinte
arse-n foc, sfințite-n har,
așa-s rugile zdrobite
sus, pe veșnicul altar.

Imnuri line, imnuri line
- glas al sufletului stins -
sunt suspinele căinței
sus în Templul necuprins.

Dă-mi, Isuse, totdeauna
duhul sfintei pocăinți,
ca să-mi pot păstra în Tine
harul proaspetei credinți.

CE-AI VREA SĂ FII...

Ce-ai vrea să fii, iubite,
în Măinele ce vine?
Spre ce se-ndreaptă dorul
ce arde-adânc în tine?

- Poți fi o stea pe cerul
veciei fericite,
un stâlp în Templul păcii
și-al dragostei sfințite.

- Poți fi gingașă floare
în raiul curăției,
să-mparți deplin mireasma
plăcută-a bucuriei.

- Poți fi-ncrustat ca piatră
cu raze orbitoare,
pe-a Domnului cunună
în veci strălucitoare.

- Poți fi moștean al casei
Cerescului Părinte,
și toată veșnicia
să fie-a ta-nainte.

- Poți fi divină harfă
în mâna Celui care
păstrează taina sfântă
de cânturi dătătoare.

- Poți fi-mpărat și preot
pe tronul alb al vieții,
și crainic al virtuții
și sol al frumuseții.

Poți fi... și câte haruri
îți sunt azi cu putință,
dacă primești pe Domnul
în tine, prin credință.

SPRE PORTUL FERICIRII

Spre portul fericirii
din depărtări albastre,
noi pânzele credinței
mai larg azi le-am întins,
ca vântul sfânt să poarte
mai sus, mai sus de astre,
corabia vieții
cu dorul ei nestins.

} bis

S-o treacă peste valuri
și printre stânci ascunse,
biruitoare-ntreagă
cu sfintele-i comori,
s-ajungă la odihna
din ceruri, nepătrunse,
de veșnice și pline
și-alese sărbători.

Și fii Tu, o, Isuse,
Cârmaciul ei statornic
după făgăduința
din Sfântul Tău Cuvânt,
să-nainteze zilnic
mai hotărât, mai spornic,
păstrând până la capăt
preasfântul legământ.

Și-ajunsă-n portul veșnic
al păcii fericite,

cu-a ei poveri născute
din harul cel slăvit,
să le așeze toate,
curate și sfințite
la sfintele-Ți picioare,
Isuse preaiubit.

NU-I CU PUTINȚĂ...

Nu-i cu puțință flacăra să doarmă,
nu-i cu puțință mucegai în râu,
nu-i cu puțință - raza nu se sfarmă,
piatra nu-i pâine, țărna nu e grâu. } bis

Nu-i cu puțință fiului credinței
calea să-și piardă când e-ascultător,
nu-i cu puțință cântul biruinții
celui de patimi pururi iubitor.

Nu-i cu puțință somnul nepăsării
celui născut din Soarele Isus,
nu-i cu puțință duhul întristării,
pacea când umple sufletul supus.

Nu-i cu puțință dragostea s-o piardă
inima-n care e Stăpân Cristos,
flacăra-i sfântă pururi o să ardă,
cerul vieții-l va păstra frumos.

AM ADEVĂRUL...

Am adevărul și iubirea,
am viața veacului ce vine,
am cerul și neprihănirea,
Isuse, când Te am pe Tine. (bis 1) } ^{bis}

Am fericirea cea deplină,
am pacea slăvilor divine,
am moștenirea în lumină,
Isuse, când Te am pe Tine.

Am siguranța mântuirii,
am masa îndurării pline,
am harul îndumnezeirii,
Isuse, când Te am pe Tine.

Am taina unității sfinte,
cu cei ce jertfa Ta îi ține,
am aripi ca să zbor-nainte,
Isuse, când Te am pe Tine.

Dar n-am nimic, nimic, Isuse,
nici adevăr, nici har, nici bine,
n-am nici un strop, ci-s toate-apuse,
când nu Te am, întreg, pe Tine!

SĂ-ȚI FIE INIMA

Să-ți fie inima ușoară
de-al urii ucigaș venin,
dar grea de-a dragostei comoară
și copleșită-n har divin.

Să-ți fie inima mai plină
de mulțumirea cea de rai,
dar goală de-a cârtirii tină,
și de păcatul ce-l mai ai.

Să-ți fie inima închisă,
pentru chemările de jos,
dar larg, o, cât mai larg deschisă,
pentru Cuvântul lui Cristos.

Să-ți fie inima o punte
pentru-a uni pe despărțiți,
dar fie râu și fie munte
spre cei la făr' delegi porniți.

Să-ți fie inima pustie
și moartă pentru tot ce-i rău,
dar pentru Domnul tot mai vie
și-mprospătată-n Duhul Său.

Căci când ți-e inima în toate
așa cum este-a lui Isus,
nimic din ce-i străin nu poate
să-ți taie zborul spre mai sus.

DACĂ STAI DREPT...

Dacă stai drept, nu te teme
că vei merge strâmb pe cale,
nici de gura lumii care
caută vini umblării tale.
Nu te teme când curată
inima îți este-n toate:
să dărâme curăția,
nimenea în veci nu poate.

Când stăpân ți-e adevărul
pe întreaga ta ființă,
urle toți în jur, tu fi-vei
purtător de biruință.
Focul dragostei când arde
în cădelnița vieții,
tu te-avântă înainte,
zică ce vor vrea drumeții.

Harul bunătății sfinte
piatra inimii de-ți moaie,
nu-i putere-n lumea toată
să te frângă, să te-ndoiaie.
Fața ta de-arată chipul
Soarelui Neprihănirii
nu te-ntoarce s-auzi glasul
pizmei și-al învinuirii.

Căci nici cerul, nici pământul
nu te pot opri vreodată,

când trăiești oriunde viața
Domnului adevărată.
Ci deschise-ți sunt de-a pururi
porțile Împărăției,
odihnindu-te în poala
fericit-a veșniciei.

CÂND MUNȚI DE NEDREPTATE

Când munți de nedreptate,
îmi stau în drum mereu,
ce-ai face Tu, Isuse,
de-ai fi în locul meu?
— Eu aş răbda-n tăcere,
prietenul meu drag,
dreptatea pân-la urmă
surpa-va munți şirag.

Când ura mă loveşte,
când duhul geme greu,
ce-ai face Tu, Isuse,
de-ai fi în locul meu?
— Eu aş iubi, şi-aş ţine
spre cer inima Mea;
iubirea-nvinge ura,
oricât ar fi de grea.

Când îndoiala-mi cearcă
credinţa-n Dumnezeu,
ce-ai face Tu, Isuse,
de-ai fi în locul meu?
— Eu Mi-aş pleca genunchii,
c-atunci în Gheţimani;
prin rugă prinzi putere
să treci peste duşmani.

Când cei mai dragi m-apasă,
şi-s tot mai singur eu,

ce-ai face Tu, Isuse,
de-ai fi în locul meu?
— Eu aş urca în pace
al crucii sfânt calvar;
nu bezna nopţii-nvinge,
ci zorii, când răsar!

EU CAUT MELODII...

Eu caut melodii mereu,
să pot cânta tot mai frumos,
Iubirea și-Adevărul Tău, }
Mântuitorul meu, Cristos. }bis

Le caut mai stăruitor
cu sufletul și viața mea,
și pun în ele foc și dor,
s-aprindă sufletele-așa.

Și unde le-aș putea găsi,
în care loc, pe ce hotar,
din inimă de mi-ai lipsi,
Isus - Izvor de cânt și har?

În Tine caut și găsesc
comori de sfinte melodii;
prin ele pururea trăiesc
a raiului Tău bucurii.

Și vreau, întruna, pe pământ
să pot cânta, neobosit,
Iubirea și-Adevărul sfânt,
Mântuitorul meu iubit!

LA TINE E NĂDEJDEA MEA

La Tine e nădejdea mea,
Isuse, doar la Tine,
și-n lupta vieții cea mai grea
puterea Ta mă ține.
Puterea Ta și harul Tău
mă-mbracă-n biruință,
și nu mă tem de nici un rău,
când viața mi-e-n credință.

La Tine e lumina mea
în nopți de frământare,
ea-mi dă încredințarea cea
adânc odihnitoare.
Lumina Ta și harul sfânt
îmi copleșesc viața,
când pribegind pe-acest pământ,
mi-ndrept spre Tine fața.

La Tine e viața mea,
în viața Ta-i ascunsă,
de-i ziuă bună ori de-i rea,
de moarte nu-i ajunsă.
Viața Ta mi-e adăpost,
și-acum și-n veșnicie,
în Tine mi-am divinul rost,
o, slavă, slavă Ție!

DESPĂRȚIȚI...

Despărțiți, Isuse,
de Ființa-Ți dragă,
lumea cu-a ei drumuri
prinde să ne-atragă.

Despărțiți de sfânta
vieții Tale Carte,
lumea spre-ntuneric,
vine să ne poarte.

Despărțiți de-al rugii
turn de apărare,
lumea ne cuprinde
cu ispita-i tare.

Despărțiți de dulcea
dragoste frățească,
lumea vine, crudă,
să ne copleșească.

Despărțiți de râvna
în lucrarea-Ți sfântă,
lumea cu-a ei doruri
sufletul ne-ncântă.

Numai când ni-i viața-n
Tine contopită,
lumea nu ne-atrage,
calea-i liniștită.

CUI S-AU DAT ARIPI...

Cui s-au dat aripi - să zboare
spre-nălțimile luminii,
să nu mai rămână-n locul
unde cresc, în voie, spinii.

Cui s-a dat urechi - s-audă
glasul tainelor divine,
care pot să dea viața
fericirilor depline.

Cui s-a dat harul vederii,
să privească mai cucernic
bunătatea și-adevărul
Dumnezeului puternic.

Cui s-a dat înțelepciunea
Duhului, neîngrădită,
s-o aducă-n slujba păcii
și-a unirii mult dorită.

Cui s-a dat inimă nouă,
ruptă din Divinul Soare,
s-o păstreze pe altarul
dragostei mistuitoare.

Fericit e-acela, Doamne,
care pune-n slujba-Ți toate
darurile ce-n ființa-i
de la Tine i-au fost date!

OCHII MEI SUNT DOUĂ RÂURI

Ochii mei sunt două râuri
limpezi - stropi de cer senin -
unde-Ți scalzi, Isuse Doamne, } bis
chipul Tău de soare plin.
Ochii mei, ochii mei,
Tu îți scalzi în ei, Isuse,
chipul Tău de soare plin.

Inima mea este-ntreagă
un palat împodobit,
cu covoarele iubirii, } bis
pentru Tine pregătit.
Inima, inima,
cu covoarele iubirii.
pentru Tine s-a gătit.

Trupul meu e-un templu falnic,
cu altar spre jertfă dat,
unde arde focul sacru, } bis
Ție Doamne, închinat.
Trupul meu, trupul meu,
e un templu-n întregime,
Ție Doamne, închinat.

Și întreaga mea ființă
este-a Ta, Isuse-al meu.
Contopește-mă în Tine, } bis
să Te vezi doar Tu, nu eu.
Domnul meu, Domnul meu,
contopește-mă în Tine,
să Te vezi doar Tu, nu eu!

PRIN GLASUL CĂRȚII...

Prin glasul Cărții sfinte,
sfințit sunt pe cărare,
prin el primesc puterea
Credinței sfințitoare. } bis

Prin glasul Cărții vieții
viața-mi se-nnoiește,
și-n fața suferinței
Nădejdea mea sporește.

Prin glasul Cărții păcii
și-a dragostei divine,
mai viu, Isus, se-aprinde
Iubirea mea de Tine.

Și tot ce am, o Doamne,
e-n Cartea Ta divină;
prin tainica ei slovă
păstrat sunt în lumină.

PE TOATE CORZILE...

Pe toate corzile vieții
să cânt o singură cântare:
Isus, Isus, Mântuitorul,
prin care am răscumpărare. } bis

Pe toate drumurile mele,
să port - trecând străin prin lume -
pe fruntea vieții scris cu soare:
Isus, Isus, preadulce Nume.

Pe toate faptele trăite,
o singură pecete fie,
mai limpede, mai luminoasă:
Isus, Isus, Nădejdea vie.

Și gândurile-mi toate, toate,
înveșmântate în lumină,
și-n frumusețe îngerească,
din Tine, o, Isus, să-mi vină.

Pe Tine să Te-arăt în toate,
să-mbrac a Numelui Tău, haină,
viața Ta să-mi umple viața,
Isus, Isus, Măreață Taină!

SĂ MĂ ȘTIU IUBIT...

Să mă știu iubit de Tine,
Dumnezeul meu,
e tot ce doresc fierbinte,
pe pământ, mereu.

Să mă știu - fără-ndoială -,
că sunt altoit,
prin credința-n sfânta-Ți Viță,
mi-e cel mai dorit.

Să mă știu sub raza dulce,
din privirea Ta,
mi-este toată bucuria
și odihna mea.

Să mă știu în mâna-Ți tare,
pe deplin, oricând,
adevăru-acesta-ntruna,
vreau să-l am în gând.

Să mă știu cuprins în harul,
Tău cel nepătruns,
mi-e cea mai de preț comoară,
și aici și sus.

Numai când mi-e trează mintea,
și când știu deplin,
tot ce ești și-mi dai, Isuse,
pot trăi divin.

CÂND CREDINȚA...

Când credința-mi zace la pământ,
doborâtă de-al ispitei vânt,
când mi-e smulsă frunza de pe ram,
și nu mai sunt cum eram,

Dumnezeu rămâne credincios,
harul Lui e veșnic luminos,
din adâncul meu cel mai amar,
milostiv mă-nalță iar.

Când nădejdea mi-e rănită-n plin,
de săgeata iadului hain,
când e numai beznă peste tot,
și nici să strig nu mai pot,

Dumnezeu rămâne credincios,
harul Lui e veșnic luminos,
din adâncul meu cel mai amar,
milostiv mă-nalță iar.

Când din tot ce este-al Tău, Isus,
pare-n mine pentru veci răpus,
știu și simt că totuși mă privești,
și Tu nu mă părăsești.

Dumnezeu rămâne credincios,
harul Lui e veșnic luminos,
din adâncul meu cel mai amar,
milostiv mă-nalță iar.

CE-AR FI DACĂ CREDINȚA

Ce-ar fi dacă credința
în lume-ar stăpâni,
și roadele ei sfinte
oriunde s-ar ivi?
- Ar fi pământul templu
și-altar lui Dumnezeu
cu-nmiresmate jertfe
spre slava Lui, mereu.

Ce-ar fi dacă nădejdea
cea sfântă-ar ridica
pe cei căzuți spre Domnul
și spre iertarea Sa?
- Ar fi o bucurie
și o-nfrățire cum
n-o stie omenirea
păcatului de-acum.

Ce-ar fi dacă iubirea
i-ar copleși deplin
pe fiii lumii care
sunt roși de-al urii chin?
- Ar fi al păcii soare
ca ziua la amiază
și n-ar mai fi păcate
și n-ar mai fi necaz.

Dar toate-aceste haruri
sunt din belșug - de sus -

în inima în care
a fost primit Isus.
Credința și nădejdea
și-al dragostei sfânt jar
se urcă și coboară
acolo iar și iar.

NU PRIVIȚI LA VALURI...

Nu priviți la valuri, dârz când se ridică,
nu priviți pământul, larg când se despică,
ci priviți la Domnul și la haru-I mare:
El e-Atotputernic și vi-i reazim tare!

Nu priviți la oameni, când vă amenință,
să nu vă slăbească inima-n credință,
ci spre Domnul vieții să-nălțați privirea:
de la El vă vine toată izbăvirea!

Nu priviți durerea, când vă iese-n cale,
ca să nu vă ardă focul feței sale,
ci la Domnul păcii ochii vi se-ndrepte,
alinarea-ntreagă de la El s-aștepte.

Ca s-aveți întruna o nădejde plină
și-o credință vie scăldată-n lumină,
necurmat pe Domnul să-l aveți în față,
toată fericirea, El v-o dă-n viață.

IA FIRUL DE IARBĂ...

Ia firul de iarbă, privește-l atent,
frum'sețea lui simplă-ți vorbește.
Dă-ți vâlul deoparte și vezi, conștient, } bis
Izvorul de unde țâșnește.

Ia bobul de grâu, cu un suflet curat,
și ochii, topiți de uimire,
vedea-L-vor pe Cel ce-nțelept l-a creat,
în limpedea lui strălucire.

Ia pruncul din leagăn, cu trupu-i plăpând,
și-ascultă-i a lui răsuflare;
în el vei simți mai deplin ca oricând
Izvorul vieții cel mare.

Ia raza de soare, te uită în sus,
vezi marea întinsă de stele?
De unde-au venit, oare cine le-a pus
statornice legi printre ele?

E Domnul, e Domnul, e Domnul Preasfânt,
puterea slăvită să-I fie!
De El sunt create prin sfântu-I Cuvânt,
în toate-I nălțat pe vecie.

CA SĂ POTI SFÂRȘI...

Ca să poți sfârși cu bine
a credinței alergare,
ți se cere pân-la capăt
stăruință și răbdare.

Ca să porți izbândă-n lupta
adevărului cea mare,
să-ți aduni în suflet zilnic
stăruință și răbdare.

Ca să nu te copleșească
vremurile de-ncercare,
întărește-te-n credință,
stăruință și răbdare.

Când îți simți pe-al vieții umăr
crucea mai apăsătoare,
cere-I Domnului să-ți deie
stăruință și răbdare.

Când iubirea ta și mila
trec prin încercări amare,
nu uita, c-atunci se cere
stăruință și răbdare.

Ca să-ți crească viața nouă
în Cristos, mai arzătoare,
nu se poate decât dacă
stăruiești și ai răbdare.

Dacă vrei Cuvântul vieții
să-l trăiești în ascultare,
vei putea doar prin veghere,
stăruință și răbdare.

Toate harurile sfinte
a nădejdi viitoare,
nu se pot păstra decât prin
stăruință și răbdare.

FLĂMÂND DE CER...

Flămând de cer și însetat de pace,
așa mi-s sufletul și trupul meu,
dar toate câte-l țin se vor desface,
când un cuvânt va spune Dumnezeu. } bis

Spre cer, spre cer mi-ndrept mereu
și sufletul și trupul meu,
spre Dumnezeu.

Dar pân-atunci cu râvnă și credință,
să Țes din raze strălucit veșmânt,
să-nalț în mărginita mea ființă,
dumnezeiescul Nou Așezământ.

Și-n aurul cel sfânt al veșniciei
vreau să pietrific clipele de-acum,
ca tot ce am în slujba-Mpărăției
să pun, prin Duhul, ce mă-nvață cum.

Îmi umplu sufletul cu sărbătoare
prin Domnul, care m-a răscumpărat;
El mi-a adus statornică iertare
în Templul harului străluminat.

De-aceea-nchinăciune și mărire
I-aduc acum, cu tot ce am și sunt,
și-mi plec genunchii-n sfântă mulțumire
spre Dumnezeul Cel în veci preasfânt!

PE CĂRAREA TA...

Pe cărarea Ta să-mi ții
zilnic, Doamne, pașii mei,
urma pașilor Tăi vii
să Ți-o simtă-ntruna ei.
Să nu calce drum străin
niciodată pe pământ,
ori de-i nor, ori de-i senin,
să-Ți urmeze drumul sfânt!

Înspre cerul Tău slăvit
ochii să-mi îndrepti mereu,
să Te văd mai limpezit,
scump Mântuitorul meu.
Chiar când ei setoși ar vrea
să privească-n lume jos,
Tu, în îndurarea Ta,
du-i spre cerul luminos.

În Cuvântul Tău de har
viața-ntreagă să-mi păstrezi,
și când vine-un duh hoinar,
prin el să mă-nștiințezi.
Să nu pot nicicând, Isus,
Ție să mă-mpotrivesc,
ci mai blând și mai supus,
voia Ta s-o-nfăptuiesc.

EU NU ȘTIU...

Eu nu știu, Doamne, ce să spun,
dar vreau să spun de Tine;
fă-mi Tu cuvântul sfânt și bun,
o trâmbiță de cer - să sun,
ca sufletele să le-adun
din căile străine. (bis)

} bis

Eu nu știu, Doamne, cum să cânt,
dar vreau să cânt de Tine;
Trezește-al harfei mele-avânt,
prin focul Duhului Tău sfânt,
s-atrag pe toți de pe pământ
spre cerul păcii pline.

Eu nu știu, Doamne, cum să lupt,
dar vreau să lupt ca Tine.
Să nu fiu mândru și corupt,
ci-ntreg să fiu de lume rupt,
și-n ce-i văzut și dedesubt
doar harul Tău mă ține.

Nimic, Isus, nimic nu știu
așa cum se cuvine,
dar fă-mi, Tu, sufletul mai viu,
curat ca cerul străveziu,
și mai deschis mereu să-l ții,
să-nvețe de la Tine!

CU-NCREDERE...

Cu-ncredere-n iubirea și mila Ta, Isus,
de Tine mă apropii, când duhul mi-e răpus.
Să mă-ntărești prin harul cel pururi neschimbat,
să pot din nou pe calea-Ți s-alerg înviorat.

Mai veghetor și harnic să pot trăi apoi,
să fiu un sprijin celor căzuți în mari nevoi,
să-i-nalț spre mântuire, să le slujesc ca far,
să afle și ei drumul spre-al vieții Tale har.

Cu-ncredere-n puterea și biruința Ta,
mi-ndrept spre Tine ruga, când sunt în lupta grea.
Cu armătura sfântă prin Duhul să mă-mbraci,
și orice legătură străină să-mi desfaci.

Lumina biruinței s-o pot-nălța mereu
pe cruce țintuindu-mi ne-nduplecatul eu.
În mine să se-arate oriunde pe pământ
Isuse, voia-Ți sfântă și viul Tău Cuvânt.

DACĂ VREI SĂ AI COMOARA

Dacă vrei să ai comoara
tinereții făr-apus,
copleșită-n harul păcii,
treci de partea lui Isus!

Dacă vrei să porți cununa
adevărului nespus,
răspândindu-i strălucirea,
treci de partea lui Isus! (bis)

Dacă vrei a neprihanei
haină s-o îmbraci supus,
și să-i porți pe veci frum' sețea,
treci de partea lui Isus!

Dacă vrei să te-nsotească
- la venit ca și la dus -
paza sfânt-a-nțelepciunii,
treci de partea lui Isus! (bis)

Dacă vrei ca-n fericirea
dragostei să fii adus,
și să arzi în focu-i sacru,
treci de partea lui Isus!

Și oricâte alte haruri
ce le-ai vrea - și nu le-ai spus,
nesecate și depline,
le găsești toate-n Isus! (bis)

HARUL PĂCII SFINTE

Harul păcii sfinte
dă-mi-l Tu mereu,
să-Ți slujesc oriunde
Dumnezeul meu!

Fața mea senină,
cugetu-mpăcat,
fac a Ta lucrare
mai cu-adevărat. } bis

Harul păcii sfinte,
să-l trăiesc deplin,
chiar când trec prin valea
morții - și suspin.
Inima-mi să poată
liniștită sta,
mai încrezătoare
în iubirea Ta.

Harul păcii sfinte,
arzător să-l cat;
el mă-ndepărtează
pururi de păcat
și mă-nvrednicește,
să-Ți înalț mai sus,
Numele Tău veșnic,
Domnul meu, Isus!

ADEVĂRU-I PRETUTINDENI

Adevăru-i pretutindeni,
pururi, ca lumina-n soare,
dar nu-l află deât omul
care-l caută cu-nsetare.

Numai cel care aleargă
poate ținta s-o ajungă.
Pentru cel care pornește
calea nu mai este lungă.

Binecuvântat e omul
care caută fără tihnă;
El afla-va adevărul
și cereasca lui odihnă.

Viața lui, ca o grădină
desfătată-n ploi și soare,
va rămâne totdeauna
proaspătă și roditoare.

Toți câți vor întinde mâna
înspre el, găsi-vor hrană
și lumină și putere
și îndemn spre neprihană...

Așa-i cel care găsește
adevărul și-l urmează.
Poartă pururi pretutindeni
binecuvântata-i rază.

**Dumnezeul veşniciei
e-Adevăru-n strălucire,
fericit e omul care
caută-n El adăpostire!**

LA ALTARUL ADEVĂRULUI...

(Mat. 5: 24)

La altarul adevărului când vii,
lasă-ți darul tău-nainte,
și aleargă să-mplinești întâi și-ntâi } bis
cele-ale iubirii sfinte.

La altarul rugăciunii când pășești,
darul lasă-ți-l afară,
și te-ntoarce cu grăbire să-mplinești
legea dragostei, comoară.

La altarul Evangheliei când mergi
s-aduci jertfă prin lucrare,
lasă-ți darul - și grăbit întâi s-alergi
la iubire și-mpăcare.

Și la orice-altar când vii ca să-ți aduci
jertfele cu mulțumire,
Cercetează-te! și-nvață-ntâi s-apuci
căile dinspre iubire.

Căci nu-i jertfă mai sfințită pe pământ,
nici altar, nici dărnicie,
ca iubirea cea de sus, din Duhul Sfânt,
flacăra de-a pururi vie.

DE LA TINE-AȘTEPT...

De la Tine-aștept, Isuse,
necurmat, să-mi dai credință,
să trăiesc mai plin virtutea,
cum e sfânta Ta voință.

De la Tine-aștept întruna
dragoste înflăcărată,
ca să pot iubi pe-oricine,
cum e voia Ta curată.

De la Tine-aștept știința
și-a nădejdi sfântă pernă,
pe-al Tău drum să fiu statornic,
cum e voia Ta eternă.

De la Tine-aștept povață
și putere și lumină,
să-Ți pot săvârși lucrarea,
cum e voia Ta divină.

De la Tine-aștept fierbinte
dor și râvnă neclintită,
în vestirea mântuirii,
cum e voia Ta sfințită.

De la Tine-aștept, Isuse,
viață mai duhovnicească,
ca să-Ți fiu un martor vrednic,
cum e voia Ta cerească.

Căci, dacă nu torni în mine
zilnic harul Tău cel mare,
nu-s nimic, Isuse, Doamne.
Nici de-un bine nu-s în stare.

De la Tine am și viață
și virtuți nemăsurate.
Tu ești doar Izvorul veșnic
harurilor toate-toate.

URME DE LUMINĂ...

Urme de lumină
pașii mei să lase,
drepte căi, oriunde,
vreau să fie trase.
Ca s-aduci prin mine, Doamne,
lumii zori frumoase. } bis

A iubirii apă
inima-mi să-mpartă
la-nsetații care
bat din poartă-n poartă.
Să te duc pe Tine, Doamne,
Tu să le fii Soartă.

Pernă de odihnă
sufletul să-mi fie,
pentru rătăciții
prinși de vijelie.
Dă-le Tu, prin mine, Doamne-a
păcii bucurie...

Doamne, fă-mă-ntruna
ce știi că-i spre bine,
viața să mi-o dăruie
pentru orișicine.
Să Te-arate-n orice vreme,
Doamne, doar pe Tine!

CU-NCREDERE ÎN HARUL SFÂNT

Cu-ncredere /: în harul sfânt - 3 ori :/
pășim, Isuse, cu avânt
prin nopți cu ploi și vânt.
Căci Tu ne-ai spus că ești cu noi
în orice nevoie.
Venim acum să-Ți mulțumim
și-n veci să Te slăvim!

Cu noi dorinți, /: cu noi puteri, - 3 ori :/
cu duhul sfintei Tale vreri
vrem să-Ți slujim cum ceri.
Cuvântul Tău adevărat
să-l semănăm curat.
Ca toți câți îl vor asculta,
să afle voia Ta.

Cu focul inimii-arzător, (mai arzător - bis)
de Tine, scump Mântuitor
ne alipim cu dor,
căci din adâncuri Te iubim,
cu tot ce-avem și știm.
Și vrem să Te-nălțăm mai sus
Isus, Isus, Isus!

DOMNUL MEU CEL MARE

- rugăciune -

Domnul meu cel mare,
Tată-Atotputernic,
vin cu-nflăcărare
să mă-nchin cucernic.

Și Te rog, Preasfinte,
să rodești în mine
dragoste fierbinte
numai pentru Tine!

} bis

Pentru Tine toată
inima să-mi fie,
sfântă și curată
ca o liturghie.

Să-Ți înalțe-ntruna
albe osanale,
întregind cununa
frumuseții Tale.

} bis

Raze aurite,
zilele să-mi crească,
mai neprihănite
Ție să-Ți slujească.

Limpede lumină,
căi tot mai curate,
voia Ta divină
viața mea s-arate.

} bis

EU PE PUTEREA TA...

(1 Pet. 1: 5)

Eu pe puterea Ta mă bizuiesc,
Mântuitorul meu iubit,
când lupte mari în juru-mi se ivesc,
prin ea rămân nebiruit.

Puterea Ta,
în lupta grea,
păstrează pacea-n viața mea,
și-mi dă avânt,
să fiu ne-nfrânt
oricând pe-acest pământ.

Puterea Ta, în mine, necurmat,
îmi crește-un tineresc avânt,
să pot-nălța mai viu și-adevărat
dumnezeiescul Tău Cuvânt.

Puterea Ta, în orice zori de zi,
din somn mă scoală-ncrezător,
în lucrul Tău să pot din nou porni
cu-nflăcărare și cu spor.

Puterea Ta mă trece liniștit
prin valurile lumii, mari;
ea mă păstrează-n TINE neclintit,
prin bezne-adânci și vânturi tari.

Puterea și iubirea Ta, mereu,
să mă-nsoțească pe deplin,
să pot al harului sfânt curcubeu
spre slava Ta să-l-nalț, amin.

CERCETEAZĂ-MĂ, ISUSE

Cercetează-mă, Isuse,
vezi ce inima-mi ascunde,
vezi ce flacăr-o topește
și-n adâncu-i ce-o pătrunde.
Vezi dacă-i pe căi străine,
și prin Duhul Tău mi-o-ndreaptă,
Tu cunoști și știi mai bine
tot ce vrea și tot ce-așteaptă.

Curățește-o-n sfântu-Ți sânge
de-orice duh de viclenie,
de-orice neguri și ispite
și porniri spre vrăjmășie.
Pune-o Tu-n lumina vieții
și-n virtuțile divine,
fă să ardă-n flăcări sfinte
de iubire, pentru Tine...

Cercetează-mă! și du-mă
pe cărarea Ta cea bună,
nu cum vreau eu, ci de-a pururi
Cum vrei Tu, să fiu întruna.
Să se vadă-n mine viața
și lucrarea Ta cerească
și-al Tău Nume mai cu râvnă
viața mea să-l proslăvească.

DE N-AI FI TU...

/: De n-ai fi Tu, - 3 ori :/ n-ar fi lumină și viață
/: de n-ai fi Tu, - 3 ori :/ ar fi un nesfârșit de gheață
Din Tine țâșnește belșugul de har, } bis
Isuse, din Tine, căci Tu n-ai hotar.

De n-ai fi Tu, noi n-am fi cunoscut iubirea,
de n-ai fi Tu, ar stăpâni nelegiuirea.
Din Tine-nflorește ce-i sfânt și frumos,
Isuse, prin Tine tot cerul e jos.

De n-ai fi Tu, în rai noi n-am avea intrare,
de n-ai fi Tu, am rămânea în depărtare.
Din Tine primim adevăr și puteri,
Isuse, prin Tine scăpăm de poveri.

De n-ai fi Tu, n-ar fi frumoasă veșnicia,
de n-ai fi Tu, n-ar fi-nțeleasă părtășia.
Din Tine, prin Tine ajungem, Isus,
În Țara Luminii cea fără apus.

TOATE SFINTELE PODOABE

Toate sfintele podoabe
din cereasca-Mpărăție,
le primești deplin în tine
când trăiești în curăție. (bis 1) } bis

Binecuvântări și roade,
și-a izbânzii bucurie,
ți-ncunună viața toată
când trăiești în curăție.

Pace nemaitulburată.
dragoste și părtășie,
te-nveșmântă-n strai de raze
când trăiești în curăție.

Adevărul sfânt și veșnic
adăpost îți este ție,
și odihnă și putere,
când trăiești în curăție.

Dumnezeu și cerul slavei,
pentru-ntreaga veșnicie,
ți se dăruie în totul,
de trăiești în curăție.

TE-A MUȘCAT PĂCATUL

Te-a mușcat păcatul
- șarpe veninos?
N-amâna, privește
spre Isus Cristos.
El, Izvorul vieții,
vindecă mereu
rana ta adâncă
cu veninu-i greu. } bis

Te-a-nțepat săgeata
Celui Rău și gemi?
Îndrăznește-aleargă
pe Isus să-L chemi.
El îți stinge-n grabă
focul arzător,
și-ți trimite-al păcii
har alinător.

Te-a rănit vreo piatră
pusă-n calea ta?
Domnului Îi spune,
El te-o vindeca!
Nimeni nu-nțelege
mai adevărat,
starea ta ca Cel ce
te-a răscumpărat.

PRIVEȘTE DREPT-NAINTE

Privește drept-nainte,
spre Ținta fericită,
și vei primi puterea,
să-nfrângi orice ispită!

Privește spre Acela,
ce ochii ți-i sfințește
să poți cunoaște harul
ce pururi te-nnoiește!

Privește cerul slavei,
cel mai presus de fire,
din care-ți vin întruna,
credință și iubire!

Privește viitorul,
învăluit în soare,
în care fi-va veșnic
a păcii sărbătoare!

Privește spre-Mpăratul,
Cristos, ce-ți dă tărie,
să-naintezi statornic
spre sfânta-mpărăție.

Privește! Căci doar ochii
cei ațintiți spre Domnul,
sunt rupți de lumea urii
și nu-i mai prinde somnul.

DACĂ BATE VÂNTUL...

Dacă bate vântul peste-a mea grădină,
e doar ca s-o facă mai de roade plină.
Niciun pôm să-mi poarte numai frunze goale, }
ci să-mpartă hrană celor de pe cale. }^{bis}

Dacă bate vântul tare, tot mai tare,
peste-a mele straturi cu albi crini în floare,
e doar ca mireasma lor mai plin s-o poarte,
peste-a lumii laturi - și tot mai departe.

Dacă bate vântul fără contenire,
marea-nvolburând-o mai cu îndârjire,
e doar să-mi împingă barca spre-nainte
înspre portul veșnic al odihnei sfinte.

Căci, Isuse, Doamne, Tu Stăpân a toate,
Tu ce-mi ții viața, știi ce i se poate;
Tu îngădui vântul numai pentru bine,
dulcea Ta iubire e mereu cu mine.

CREDINȚA-ASCULTĂTOARE...

Credință-ascultătoare
să crești mereu în mine,
să pot pe calea-Ți sfântă,
Isus, să calc mai bine.
Să pot trăi dreptatea
și dragostea oriunde,
și taina voii Tale
eu să n-o pot ascunde.

Credință-ascultătoare
să dovedesc deplină
și când pornesc la lucru
și când stau în hodină;
și când sunt clipe grele,
sau stări de bucurie,
Isuse, totdeauna
să am credință vie.

Credință-ascultătoare,
cu roadă mai cerească,
pân-la sfârșitul vieții
deplin să mă-nsoțească.
Să pot prin ea, Isuse,
să Te înalț pe Tine,
și slava-mpărăției
ce vine, vine, vine!

EȘTI TULBURAT?

Ești tulburat și tremuri
și groaza te-a cuprins?
o singură pricină-i:
- Păcatul te-a învins. (bis 1) } bis

Ți-e cerul vieții negru
și sufletu-apăsător?
o singură pricină-i:
- Păcatul te-a ntinat.

Nu-ți mai găsești plăcerea
în lucrurile de sus?
o singură pricină-i:
- Păcatul te-a răpus.

Păcatu-i rădăcina
oricărei negre stări;
el te târăște pururi
pe-a morții reci cărări.

Ridică-ți ochii, frate,
cât timp mai este har,
Isus Mântuitorul
te izbăvește iar!

SPUNE-MI!...

Spune-mi ai aflat, iubite,
după-atâta alergare,
fericirea care-o cauți
pe-a pământului cărare?

Spune-mi, ai aflat tu pacea
și odihna cea plăcută,
în al lumii drum și leagăn
și-n dulceața ei părută?

Spune-mi, ai aflat dreptatea,
și-adevărul și iubirea,
după care-ai plâns în taină,
răscolind întreagă firea?

Spune-mi, ai aflat prin slova
cărților nenumărate,
libertatea și-nțelesul
vieții tale-adevărate?

Nu te-ascunde!... ci fii sincer
și întreabă-te pe tine.
- Cel ce pierde, sau câștigă,
ești doar tu... gândește bine!

Toate câte tu căutat-ai,
poți să le afli-acum izvorul.
Stai! Și-ndreaptă-a ta ființă
spre Isus, Mântuitorul.

DEȘTEAPTĂ-TE...

Deșteaptă-te din somnul făr' delegii,
tu, cel ce-auzi chemarea cea de sus,
ca să nu simți amar puterea legii } bis
la dreapta judecat-a lui Isus.

Întoarce-te cu adâncă pocăință
din calea-n care demonii te-au dus,
căci altfel, ca să scapi, nu-i cu putință
la dreapta judecat-a lui Isus.

Acum e vremea cea mai potrivită
să intri-n harul ce ți s-a adus.
Nu amâna! E grea orice clipită
la dreapta judecat-a lui Isus.

C-o dragoste fierbinte, pentru tine,
S-a răstignit pe Golgota, Isus;
primește-I azi chemarea care-ți vine,
să scapi de judecata cea de sus.

DACĂ VREI S-AJUNGI...

Dacă vrei s-ajungi la pacea
și odihna-n Dumnezeu,
una singură e calea:
crucea pentru vechiul eu.
Răstignește-l fără milă,
nu-i hrăni a lui dorință,
și vei dobândi-n viață
harul sfintei biruinți.

Dacă vrei să arzi în focul
dragostei dumnezeiești,
una singură e calea:
eul să ți-l răstignești.
Taie-i orice legătură
ce de lume-l ține strâns,
și vei fi scăpat de-a pururi
de-al nelegiuirii plâns.

Dacă vrei să intri-n templul
adevărului preasfânt,
una singură e calea:
eului nu-i da cuvânt.
Necurmat să-l ții pe cruce,
căci așa aduci oricând
roada Duhului deplină,
strânsă-n snopi frumoși, pe rând.

Înnoiește-ți legământul!
Domnului fii mai predat,

și vei fi tot mai puternic,
tot mai sfânt și mai curat.
Pacea și odihna dulce
pe deplin te-or copleși
și-nchinare mai plăcută
lui Isus vei dărui.

VIN' CU INIMA DESCHISĂ

Vin' cu inima deschisă
la Isus cel Răstignit;
chiar cu smoală de-ar fi scrisă,
El ți-o spală negreșit.

Din cădere
te ridică,
și-n durere-ți dă alin;
vino astăzi, fără frică,
El te vindecă deplin.

Vin' cu dorurile tale
la Isus cel Înviat;
cât de greu ți-ar fi pe cale,
de El fi-vei ușurat.

Vin' cu inima-ți zdrobită
la Isus cel plin de har;
prin credință neclintită,
El ți-o liniștește iar.

Vin' așa cum ești! Te cheamă
Domnul tău, cu glas duios;
harul Lui nu ține seamă
de trecutul păcătos.

DE VOIEȘTI

De voiești,
de voiești,
adevărul să-l găsești,
sufletul să-ți ușurezi,
calea dreaptă s-o urmezi,
să ai viață făr-apus,
vino astăzi la Isus!
El îți dă,
El îți dă,
pacea Lui cea de nespus!

Ușurat,
ușurat,
de ispite și păcat,
zboru-ți este mai ușor,
dorul tot mai arzător,
cugetul mai liniștit,
duhul blând și odihnit;
ce plăcut,
ce plăcut,
să trăiești neprihănit.

Când veghezi,
când veghezi,
poți să lupți, să-naintezi,
poți să birui mai deplin,
toate relele ce vin,
poți să cânti și să iubești,
și dreptatea s-o-mplinești.

Lui Isus,
lui Isus,
doar veghind, poți să-I slujești.

Veșnicii,
veșnicii,
fericit tu ai să fii,
când statornic vei păstra,
voia Lui în viața ta;
pân-la capăt când rămâi
în iubirea cea dintâi,
vei primi,
vei primi,
cerul dragostei dintâi.

ACUM E TIMPUL...

Acum e timpul potrivit
să vii la Dumnezeu,
să lași un drum nelegiuit
și-un trai amar și greu.

Acum așteaptă harul sfânt,
să intre-n viața ta,
s-aducă-un nou așezământ,
născut pe Golgota.

Acum deschide-i - căci de amâi,
mai mult te împietrești
și mai nenorocit rămâi
în starea care ești.

Acum, la pieptul Său, Isus,
te cheamă să te-apleci,
să-ți dea odihna-I de nespus
și-iertarea Sa pe veci.

Acum în fericirea Lui
vrea să te ducă iar,
și-n fiecare zi să sui
spre-al slavei Sale har.

Acum e timpul potrivit,
nu fi nepăsător.
Azi ți-e Mântuitor iubit,
iar mâini Judecător.

BISERICA ÎNCEPE-NTÂI ÎN TINE

Biserica începe-ntâi în tine,
în trupul, sufletul și duhul tău,
și-apoi unit vei fi - cum se cuvine,
cu toți ai lui Isus, cu Trupul Său.

Căci toți sunt tu, un TOT pe veșnicie
și tu în toți ca picurul în râu,
ca taina pâinii hărăzită ție,
născută-n jertfa boabelor de grâu.

Biserica începe-ntâi în tine,
prin sângele jertfit al lui Cristos
și când lumina Lui lăuntru-ți ține,
vezi și-n afară totul luminos.

Că-n sfânta veșnicie fericită
deplinul TOT Biserică va fi
și-n închinare-adâncă, nesfârșită,
pe Dumnezeuul Jertfei vom slăvi.

BISERICĂ, TEMPLU-AL LUMINII

Biserică, Templu-al luminii, (bis)
și-al harului sfânt și frumos, (bis)
în tine nu intră străinii - (bis)
acei nenăscuți din Cristos! (bis)

În tine e viața cea nouă,
cerească-n a-ei așezări,
Tu-mpărți omenirea în două
și-arăți ale păcii cărări!

În tine-i curată unirea,
cum sunt mădulele-n trup,
căci lege e-n toate iubirea
și-a-ei legături nu se rup!

În tine-i sfințit pe vecie
Cristos ca-mpărat și Iubit;
tu treci prin a lumii pustie
spre nunta ce El ți-a gătit!

Biserică, Templu-al luminii,
tu singură-nalți maiestuos
cu râvnă în lumea minciunii
lumina din Domnul Cristos!

CELOR RISIPIȚI...

Celor risipiți de crezuri,
vă scriu vouă: Vă opriți!
Și priviți spre Stânca Păcii,
spre Isus Cristos priviți!

La iubirea Lui nestinsă
inimile vă-ncălziți,
și-nțelegeți rostul vieții:
Spre Isus Cristos priviți.

Ziduri de părerii și patimi
ce vă țin adânc robiți,
dărâmați-le pe toate,
spre Isus Cristos priviți!

Nu lăsați pornirea firii
să vă țină despărțiți,
ci-n iubire și-n credință,
spre Isus Cristos priviți!

Unitatea fericită
după care năzuiți,
într-un singur loc se află:
spre Isus Cristos priviți!

Doar în El afla-veți pace
și puteri să vă iubiți.
Lui predați-vă viața,
și veți fi pe veci uniți.

CA RÂURILE...

Ca râurile-ajunse-n mare,
- din orice parte-ar fi venit -,
aşa suntem, Isuse-n Tine, }
uniţi pe veci, desăvârşit. }^{bis}

În Tine una
pe totdeauna,
Isuse-n Tine una
pe totdeauna,
ca Tu prin noi să fii slăvit!

Ca boabele de grâu în pâine,
- oricâte spice le-au plinit -,
aşa suntem în Pâinea Vieţii,
uniţi pe veci, desăvârşit.

Ca razele luminii-n soare
- nainte de a fi ţâşnit, -
aşa suntem în Tine, Doamne,
uniţi pe veci, desăvârşit.

Ca sângele cu trupul una
ce ţine viaţa fericit,
aşa suntem în Trupul tainic,
uniţi pe veci, desăvârşit.

Tu ne-ai adus această stare,
prin preţul care L-ai plătit
În Tine, pentru veci, Isuse,
suntem uniţi desăvârşit.

CE ADEVĂR...

*„Iată, ce plăcut și dulce este să locuiască
frații împreună!„
(Ps. 133: 1).*

Ce adevăr sublim, frumos,
e viața în unire!
Numai acolo e Cristos } bis
Lumină și Iubire!

Ce bucurii, ce dor ceresc,
ce haruri noi se-arată,
când cei răscumpărați trăiesc,
unirea cea curată!

Ce fericiri, ce mângâieri,
Preasfântul Duh ne-aduce,
când lepădăm orice păreri,
și-uniți privim spre Cruce!

Căci numai lepădați de noi,
zburăm uniți spre Tine;
puterea vieții celei noi,
topiți în har ne ține.

Și-n dulcea dragoste de sus,
ce inima ne-o leagă,
Îți vom cânta uniți, Isus,
o veșnicie-ntreagă!

VEȘMÂNTUL SĂ-MI FIE ȚESUT...

Veșmântul să-mi fie țesut
din raze țâșnite din soare,
să port pretutindeni tăcut, } bis
divina luminii culoare.

Și-a păcii culoare să am
și-a dragostei vii și aprinsă,
iar fiii Golgotei mi-s neam
de-oriunde din lumea întinsă.

Ca Tine să fiu vreau și eu,
Isuse, în trai și-n lucrare,
să am ca și Tine, mereu,
culoarea cea fără culoare.

URĂRI DUHOVNICEȘTI PENTRU DIFERITE OCAZII

O MAMĂ CA DEBORA...

*„Căpeteniile erau fără putere în Israel...
până când m-am sculat eu, Debora...
ca o mamă în Israel.”
(Judecători 5: 7)*

O mamă ca Debora de-altădată
ce-a dus pe brațe-ntregul Israel,
așa să fii în slujba-ți minunată,
s-ascuți de Domnul și să-L-nalți pe El!

Din strălucirea-I care este-n tine,
să-mparți la toți, oricând și-n orice fel.
Vei birui în luptele divine
de-ascuți de Domnul și de-L-nalți pe El!

Privirea spre pământ nu ți se plece,
de vrei să-naintezi spre-naltul Țel,
în stări de paradis tu vei petrece,
de-ascuți de Domnul și de-L-nalți pe El!

Cu bogăția roadelor credinței,
cu frumusețea Veșnicului Miel,
să fii împodobită - ca toți sfinții
s-ascuți de Domnul și să-L-nalți pe El!

Căci nu-i nimic mai prețios pe lume,
nu-i nici o bunătate, nici un zel,
și nici o jertfă nu-i mai mare cum e
când-nalți pe Domnul, când ascuți de El!

O mamă ca Debora de-altădată
cu biruinți depline-n Israel,
așa-ți doresc în slujba-ți minunată:
- S-ascuți de Domnul, să-l înalți pe El!

Iar când lucrarea-ți fi-va isprăvită,
vei auzi chemarea-n ceasu-acel:
- O, vino-n Veșnicia fericită,
c-ai ascultat de Domnul, L-ai-nălțat pe El!

SĂ FII O STEA...

Să fii o stea deplin conducătoare
spre Betleemul Harului de Sus,
ca suflete de magi, căutătoare,
să poat-afla, prin tine, pe Isus.

Să fii oricând ca Filip râvnitorul,
s-aduci Natanaeli cu duh frumos,
s-aprinzi, să-nflăcărezi în inimi dorul
în cei ce vor să afle pe Cristos.

Să fii o Magdalenă în iubire,
când Dragul inimii-n mormânt e pus,
ca ea să porți a harului vestire,
spunând: Veniți! - a înviat Isus!

Să fii ca Maica Domnului, smerită,
purtând în pântec Darul prețios,
- oirce ți-ar spune lumea cea-nrăită,
să porți senin în Tine pe Cristos!

SĂ FACI DIN ZIUA ASTA SFÂNTĂ

Să faci din ziua asta sfântă
o treaptă înspre veşnicie,
şi tot ce lumea o frământă
s-arunci - ca-n tine să nu fie. (bis 2) }^{bis}

Să faci din ziua asta mare,
prilej de sfântă re-nnoire
a hotărârii de-ascultare,
de Dumnezeu şi de sfîţire.

Să faci din ziua asta rară
popas de cercetare-adâncă,
să-nlături tot ce te-ndemnară
cândva, să nu rămâi pe stâncă.

Ca Dumnezeuul mângâierii,
din cerul harurilor Sale,
s-aprindă flacăra puterii-n,
cădelniţa fiinţei tale.

S-alergi mereu, mereu-nainte,
spre Ținta care-i numai una,
ca-n ziua răsplătirii sfinte
să poți primi şi tu cununa.

SPRE FERICITA VEȘNICIE

Spre fericita veșnicie
te-ai înălțat din nou c-o treaptă,
și vezi mai limpede, mai vie, } bis
făgăduința ce te-așteaptă.

Mai deslușit vezi frumusețea
iubirii pururi arzătoare,
ce-ți dăruiește tinerețea,
cea de nespus fermecătoare.

Și mai deplin pătrunzi în taina
Dumnezeirii minunate,
ce-ți face mai frumoasă haina,
virtuții binecuvântate.

Să-naintezi!... Mă rog fierbinte,
pe scara anilor ce suie,
și-n mâna Dreptului Părinte,
mai mult făptura-ți se supuie.

Să fii mireasma Lui vărsată
în drumul tău ce-l faci sub soare,
plăcerea-n tine-Și afle toată
și-acum, și-n vremea viitoare!

CA STÂNCA...

Ca stânca-n furtuni neclintită,
să-ți fie credința și viața,
și pacea de sus fericită,
să-ți umple și duhul și fața. } bis

Cuvântul să-ți fie lumină,
și-ndemn ne-nfricat pe cărare,
cu mintea de-a pururi senină
să faci pentru Domnul lucrare.

Spre lumea ce fierbe ca mustul,
privirea nicicând să se-ndrepte,
să nu-ți strice ochii și gustul
de căile sfinte și drepte. } bis

Să zbori peste neguri-nainte,
sfârșitul nu este departe;
de harul nădejdlor sfinte
avea-vei curând și tu parte.

Și-atunci vei primi moștenirea
cu sfinții-n lumină cerească,
 trăind pe deplin fericirea
ce-n veci nu-ncetează să crească. } bis

Comoara preasfântă primită,
păstreaz-o întruna curată,
s-o poți așeza, neștirbită,
în mâna Slăvitului Tată!

SĂ CREȘTI...

Să crești în viața de credință
tot mai plăcut și mai frumos,
s-arăți, trăind în umilință,
că ești lucrarea lui Cristos.

Să crești în harul ascultării
de Dumnezeu, neîncetat,
c-așa tu nu vei da uitării
sfânt legământul încheiat.

Să crești în harul curăției,
în tot ce spui și-n tot ce faci,
veșmântul nevinovăției,
nepângărit tu să-l îmbraci.

Să crești în limpedea iubire
ca florile în luna mai,
și gata fii pentru jertfire,
la toți să-mparți, la toți să dai.

Să crești în haru-nțelepciunii,
la umbra ei să te ascunzi,
și-n baia sfânt-a rugăciunii
desăvârșit să te afunzi.

Să crești în pace și răbdare,
cu fiecare zi și ceas,
să zbori mai sus, mai sus spre soare,
uitând ce-n urmă ți-a rămas.

Să crești în Domnul totdeauna
cu El să semeni pe pământ,
Lumina Lui s-o-mparți întruna
prin trai, prin gând și prin cuvânt.

CU BINECUVÂNTĂRI...

Cu binecuvântări și soare
mereu viața-ți fie plină,
și-n fericită sărbătoare
să zbori mai sus, mai spre lumină. } bis

Cununa bucuriei sfinte
pe fruntea ta să se așeze,
și inima tot mai fierbinte,
în stări de cer să-nainteze.

Tăria harului credinței,
în orice vreme să te-nsoțească,
ca fericirea biruinței,
să poată-n tine să sporească.

Frum'sețea făr-asemănare
a lui Cristos, să te inunde,
să-L poți pe El, mai viu, mai mare,
să-L-nalți în viața ta, oriunde!

CA PRIMĂVARA...

Ca primăvara în lumină,
ca dimineața
să-ți fie viața,
ca toamna cea cu roade plină,
cu dulce nume
să treci prin lume.

Să naintezi
și să veghezi,
să luminezi
și să lucrezi.
La cei căzuți,
la cei pierduți,
să duci mereu
pe Dumnezeu.

Ca stânca cea durată-n munte
să ai credința!...
Și biruința
să-ți fie scrisă-n veci pe frunte,
mai neclintită,
mai strălucită!

Și în lumina curăției
să-nalți Cuvântul
pe tot pământul.
Să-mparți belșugul bucuriei
la toți trudiții
și obidiții.

Iar la sfârșitul căii sfinte,
în strai de soare
și-n sărbătoare,
din mâna Dreptului Părinte,
pe totdeauna
să-ți iei cununa.

CA UN LĂSTAR...

Pentru soția mea Lena

Ca un lăstar frumos și verde
într-un pământ uscat de soare,
ca un izvor ce nu se pierde
printre nisipuri arzătoare,

Ca roua care dă viața
plăpândeii flori în nopți de vară,
ca liniștita dimineată
dup-o furtună grea de seară,

Așa să-ți fie-a ta ființă
în lumea de-ntuneric plină,
să-mprăști pururi, prin credință,
viață, pace și lumină!

Să fii ca oaza în pustie,
să stâmpери suflete-nsetate...
Purtarea ta deplin să fie
izvor de cinste și dreptate.

Ca din-nălțimea cea slăvită
Părintele Preasfânt să poată
a-ți spune: „Fiica Mea iubită,
în tine-Mi am plăcerea toată!“

CA NUMELE...

*(De ziua numelui, pentru soția mea Elena.
Elena înseamnă: „Frumusețe strălucitoare“.)*

Ca numele să-ți fie viața,
frumoasă, pururea frumoasă,
și inima-n adânc și fața
să se păstreze luminoasă.
Iar taina sfântă a credinței
să-ți dea deplină bucurie,
ca semănând mai mult cu sfinții
să fii cu ei în veșnicie.

URARE

Mamei de la Săsciori.

Dumnezeu bogat în toate
să te binecuvinteze,
și lumina Feței Sale
pururi să te lumineze.
Să-ți trimită totdeauna
din cereasca-I locuință
și putere și răbdare
și iubire și credință.
Ca să-I poți sluji în pace
până-n ziua de pe urmă,
când cu dragoste-ți va spune:
- Vino, în slăvita-Mi turmă,
vino și te odihnește
de trudita-ți alergare,
vino, fiica Mea iubită,
în eterna Sărbătoare!

LA DOISPREZECE ANI...

La doisprezece ani, Isus,
în Templu Și-a făcut intrare,
și Tatălui I S-a supus,
cu dragoste ascultătoare.

El pân-la moarte Și-a păstrat,
dumnezeiască hotărâre,
și-ntreaga viață Și-a predat
Altarului pentru jertfire.

Așa să intri fiica mea,
acum la doisprezece ani din viață,
în Templul ascultării cea
de-a Domnului Preasfânt povață.

Și pân-la moarte să rămâi,
cu inima înflăcărată,
la juruința cea dintâi
în fața martorilor dată.

La doisprezece ani, Isus,
în Templu Și-a făcut intrare,
să fii ca El - și tot ce-ai spus
să dovedești prin ascultare.

MEREU ÎNSPRE LUMINĂ...

Pentru Daniela la 14 ani.

Mereu înspre lumină
cu râvnă să pășești,
să-ți fie viața plină
de roadele cerești.

Mai proaspătă credința
s-o ai cu orice zi,
și să-ți îndrepti ființa
spre ceea ce vei fi.

Isus Mântuitorul,
belșug de har să-ți dea,
să-ți crească-n suflet dorul
de-mpărăția Sa.

Să-ți binecuvinteze
de-a pururi pașii tăi,
ca-n pace să urmeze
preasfintele Lui căi.

15 iunie 1968

DOMNUL VĂ BINECUVÂNTE

Domnul vă binecuvânte,
dragul vostru sfânt cămin,
să-L puteți și voi de-a pururi
binecuvânta deplin.

Peste el revarsă-ntruna
ploaia harului bogat,
- cel care-i va trece pragul,
fie binecuvântat!

La plecare și venire
binecuvântați să fiți,
și pe-a neprihanei pernă
sufletul vi-l odihniți.

Heruvimii curăției,
cu-a lor sabie de foc,
să păzeasc-oricând intrarea-n
binecuvântatul loc.

Sfeșnicul luminii sfinte,
în cămin, fie nestins,
să cuprindă-n el pe-Acela
care este necuprins.

Masa dragostei curate
fie-ntinsă tuturor,
Pâinea punerii-nainte
zilnic fie mai cu spor.

Și mireasma veșniciei
din belșug s-o-mprăștiți,
binecuvântând pe alții,
să fiți binecuvântați!

Ca-n Betania iubirii,
Domnul să Se simt-așa,
fericit în casa voastră,
fericit în casa Sa!

MAI ALBĂ CA NEAUA...

Mai albă ca neaua-nsorită
să-ți fie mereu viața ta,
comoara de har fericită,
s-o poată deplin arăta.

Mai tare ca stânca de munte
să-ți fie credința oricând,
și vânturi și valuri să-nfrunte,
aceeași Solie purtând.

Mai vie nădejdea, mai plină,
să-ți fie în lupta cea grea,
și pacea adâncă, divină,
în suflet adânc să ți-o dea.

Mai mult decât soarele-n slavă
fierbinte iubirea s-o ai,
topindu-te-n sfânta ei lavă,
să poți tuturor s-o dai...

Aceasta-ți doresc, preaiubite...
- și Domnul cel bun și-ndurat,
să-ți dea mult mai mult strălucite
și roade și har nesecat.

EPISTOLĂ,

fratelui meu iubit, T. D.

- 1965 -

Pășim încet pe-același drum,
avem aceeași Țintă,
același foc ne arde-acum,
și-același dor ne-alintă.

Acceași dragoste ne-a strâns,
din lumea blestemată,
și-același strat udat în plâns
l-am semănat odată.

Același Domn ne-a mântuit,
prin jertfa de pe cruce,
și-n casa veacului slăvit,
curând El ne va duce.

De ce vrei oare să m-alungi
din viața ce te ține?
Oricât ai vrea, tot n-ai s-ajungi...
- Eu sunt un strop din tine!

Căci nu pământul ne-a unit,
nici lumea cu-a ei cale,
ci mâna Domnului iubit
și taina voii Sale.

Ai Lui suntem... El ne-a adus,
în sfânta Lui lucrare,

puterea Lui cea de nespus
ne leagă și mai tare...

Pășim încet pe-același drum,
și Țintă-avem iubirea.
De ce să ne despart-acum
tot ce nu-l poartă firea?

De ce să fim noi învrăjbiți,
căci Domnul ne iubește
pe amândoi - și fericiți
ne vrea - și ne primește!

Nimic nu pierdem când iubim
chiar pe nedrept - pe-oricare,
doar prin aceasta dovedim
că noi avem iertare!

Nicicând nu poate fi, nicicând,
iubirea înșelată,
Ea poartă-n sinea ei oricând
o veșnică răsplată!

*

Pășim încet pe-același drum,
și Țintă-avem doar UNA!
Oricât de gros e-al lumii fum,
el nu-i pe totdeauna.

Și la lumina cea de cer,
ieși-vom pe vecie,
iar umbrele vrăjmașe pier
în zorii ce-au să vie!

URARE

Pentru nunți

Căminu-ntemeiat de voi
să poarte roade-mbelșugate,
iar când vin grijuri și nevoi,
de sunteți unul și nu doi,
ușor le biruiți pe toate.

Păstrați mereu pe-al vieții-altar
nestinsă flacăra iubirii
și-al rugăciunii tainic har,
să vă îndrepte iar și iar
spre Domnul, Taina fericirii.

URĂRI DIVERSE

Din-nălțimea slavei Sale,
Dumnezeul veșniciei,
să-ți învăluie ființa
în lumina bucuriei.
Și s-o-mparți la toți oriunde,
spre-o viață mai divină,
căci nu-i slujbă mai înaltă
decât ca să-mparți lumină.

* * *

Mereu mai sus, mai sus spre centrul
duhovniceștei galaxii,
- topindu-te-n a ei lumină,
lumină pururea să fii!

Și odihnit pe pernă moale
de adevăr biruitor,
să-mparți cu largă dărnicie
odihnă plină tuturor!

* * *

Isus e culmea cea mai minunată,
pe care să te-nalți în orice clipă
pe-a dragostei dintâi aripă
- și să rămâi acolo viața toată.

* * *

Să te binecuvinteze
Dumnezeul nostru sfânt,
ca să-I fii o mărturie
pretutindeni pe pământ.

Să te crească în credință
și-n iubire, necurmat,
slujba care El ți-a dat-o
s-o-mplinești cu-adevărat.

Ca lumina slavei Sale
să te umple pe deplin,
până când vei trece pragul
cerului, în veci senin.

* * *

Să-ți fie viața ca lumina
țâșnită din Divinul Soare,
să te-ncunune cu deplina
frum'sețe, mai strălucitoare.

Să-mprăști umbrele minciunii
pe-oriunde pașii tăi vor trece,
și roadele înțelepciunii
deasupra ta să se aplece.

Ca în lucrarea cea divină
la care-ai fost și tu aleasă,
să fii mai rodnică, mai plină,
spre slava Domnului, frumoasă.

Să privești ne-ncetat la Isus
și pe vânt și pe nor și pe soare,

doar așa mersul tău spre mai sus
va fi drept pe-a vieții cărare.

* * *

Salbă de lumină,
frumusețe plină
să-ți împodobească,
să-ți facă cerească,
pururi viața ta.
Ca să fii în stare,
Domnului lucrare
să-I faci tot mai vie
și cu bucurie
să-L poți asculta.

* * *

Spre-un viitor mai luminos
cu orice zi suiți o treaptă.
Cu-o minte tot mai înțeleaptă
și cu-o trăire tot mai dreaptă,
veți strânge rod tot mai frumos.

* * *

Pe fruntea vieții să-ți așeze
cununi de raze, harul sfânt,
ca pururea să lumineze
cărările de pe pământ.

* * *

Credința, nădejdea, iubirea
să-ți țină viața mereu,
să poți ca să guști fericirea,
ce-o dă pe deplin Dumnezeu.

* * *

Cu adevăr și curăție
să-ți fie-mpodobită viața
ca-n orice vreme să-ți cuprindă
și sufletu-n adânc și fața.
Să strălucești pe-orice cărare
s-atragi pe-orice pierdut să vină
din întuneric și pierzare
spre mântuire și lumină.

* * *

Fericită sărbătoare
viața-ți fie necurmat,
ori de plouă, ori de-i soare,
cu-a credinței dulce floare
capu-ți fie-ncununat.

* * *

Te binecuvânteze Dumnezeu
cu fericire-adevărată,
o sărbătoare fără nori, mereu,
să-ți fie viața toată, toată.

* * *

Să-ți fie viața ca o glastră
cu crinii fericirii plină,
cum e tăria cea albastră,
când inundată-i de lumină.
Să-mprăști sfintele petale
din alba curăției floare,
ca să prefaci a vieții cale
în necurmată sărbătoare.

* * *

Pe scara anilor ce zboară
te-ai înălțat din nou cu-o treaptă
și-a cerului preasfânt comoară
ți-e mai aproape și te-așteaptă.
Privește necurmat-nainte,
păstrează-a harului cărare,
și mâna Dreptului Părinte
să-ți fie scut de apărare.

* * *

Spre ceruri să călătorești
în orice zi și-n orice ceas,
prin viața ta să strălucești,
să poți pe toți să-i ferecești,
să-nalți pe Domnu-n tot ce ești,
pe-oriunde mergi, cu orice pas.

* * *

O nouă floare pe cununa vieții,
de mâna timpului ți-e așezată,
ca zorii-mbujorați ai dimineții,
să-ți fie fericirea-mprospătată.

* * *

Cuvântul să-ți fie născut din Cuvânt,
iubirea din Cel ce-i iubire,
și jertfă curată pe-altarul cel sfânt,
să fii necurmat în trăire.
Mireasmă vărsată ființa să-ți fie,
spre-a Domnului slavă, acum și-n vecie.

* * *

Ca albul crinului în floare,
ca neaua ce lucește-n soare,
ca fulgeru-ntr-o noapte plină,
ca liniștita zi senină,
ca lacrima din ochi curată,
ca rugăciunea-nflăcărată,
ca adevăru-n strălucire,
ca gingașa neprihănire,
ca dragostea cea mai duioasă,
ca frumusețea mai frumoasă,
așa să-ți fie viața-ntreagă,
ca Domnul să te aibă dragă.

* * *

Izvor de-nțelepciune fie-ți viața,
cu scăpărări din veacul ce-o să vie,
să luminezi cu inima și fața,
pe toți câți bezna-i ține în robie,
așa cum nou și proaspăt, dimineața,
natura-ntreagă-o schimbă și-o-învie.

* * *

Gânduri albe și frumoase
azi le-nmănunchez,
și pe fruntea vieții tale
eu cu drag le-așez.
Fericirea și izbânda
prietene să-ți fie,
și la dus și la venire,
credincioase ție.

* * *

Să fii stea pe diadema
Domnului Cristos,
strălucind pe veşnicie
pentru El, frumos,
mai deplin şi mai statornic,
pentru El, frumos.

* * *

Domnul să vă fie-ntruna
Alfa şi Omega-n viaţă,
ca să-I fiţi pe veci cununa
în slăvita Dimineată.

* * *

Ca neaua-n albul ei, strălucitoare,
să-ţi fie viaţa albă sărbătoare,
lumina naşterii de sus,
să-ţi nască-n suflet pe Isus.
În El să-ţi afli bucurie,
şi azi şi mâni şi-n veşnicie.

* * *

Înţelepciunea, ca iubirea,
nu are nicăieri finit,
ea îşi întinde strălucirea
ca Dumnezeu, nemărginit...

Primeşte-nţelepciunea-ntruna
de orişunde ţi-ar veni;
ea îţi va fi în veci cununa
pe tronul care vei domni.

* * *

Luminile, cât se cuprind,
doar din lumină se aprind;
Cei vii, din viață se aprind,
iar dragostea, o-nveți iubind.

* * *

De lumină și iubire
nu te sature niciodată.
Caută-le cu-ndârjire
și cu foc - viața toată.

* * *

S-aprinzi lumina lui Cristos
în suflete întruna,
mai hotărât și mai frumos
privindu-ți țelul credincios,
oricât ar fi furtuna;
și-n cerul pururi luminos
să poți primi cununa.

* * *

Dumnezeu să te păstreze
în iubirea Lui frumoasă,
inima să-ți fie pururi,
pentru El sfințită casă.
Să-I poți da odihnă dulce
și plăcută desfătare;
asta fi-va pentru tine
cea mai sfântă sărbătoare.

* * *

Mai frumoasă, mai sfințită
să vă fie-oricând viața,
slava Domnului de-a pururi
să vă lumineze fața;
să-I fiți plină bucurie
și acum, și-n veșnicie.

* * *

Din nou te binecuvinteze,
Isus, Stăpânul Vieții, Mare,
cu și mai multă bogăție
de har, de pace și-ndurare.
Ca să-I slujești până la urmă
tot mai frumos și mai cu roadă,
și-n toate laturile vieții
slăvit-I chip să se-ntrevadă.

* * *

Aripi tari și sfinte-ți fie
zilele vieții toate,
să te-nalțe-n bucurie
înspre culmi mai luminate.
Pacea-ți fie totdeauna
și veșmântul și cununa.

* * *

Dumnezeul bunătății,
din Locașul slavei Sale,
să vă umple cu credință
și cu har pe-a vieții cale.

Să-I cunoașteți în lumină
nesecata Lui iubire
purtătoare-n orice vreme
de-adevăr și mântuire.
Sub aripa-I minunată
pretutindeni să vă ție,
ca în El, s-aveți nespusă
bucurie, bucurie.

* * *

Dumnezeu vă dăruiască
a luminii bucurie
tot mai nouă și mai dulce,
azi și mâini și-n veșnicie.
Să aveți spre El privirea
și iubirea și credința,
care-n harul Lui statornic
vă-nnoiește-n veci ființa.
Lui să-I mulțumiți cu-ntreagă
inima în flăcări sfinte,
pentru toate, căci El este
al luminilor Părinte.

* * *

Un gând frumos și de lumină
nălțăm și astăzi ca-n trecut,
s-aveți o cale mai senină
spre Măinele, prin har, știut.
Și să vă-ncredeți necurmat
în Dumnezeul minunat,
El este-al vieții noastre Rost,
un Turn etern de adăpost.

* * *

Dumnezeu să vă-ntărească,
să vă-mbrace cu lumină
și în suflet să vă crească
bucuria Lui deplină
Și cu cât vă suie anii
pe necunoscute trepte,
fiți în sfintele strădanii!
Și speranțe-o să v-aștepte.

* * *

Viață fericită
de la Dumnezeu,
cu frumoase roade
și izbândă-n greu,
ca tot ce-i lumină
tu să poți păzi
îți dorim din suflet
în această zi.

* * *

Mulți ani ar trebui să-ți zic,
dar câți ar fi, ei tot se gată.
Eu îți doresc ca Dumnezeu
să-ți dea vecia minunată.

Să fii prilej de bucurie
în orice timp, și loc, și stare,
ca-n toate, dragostea-I să poată
să-ți dea o binecuvântare.

TE LĂUDĂM, PĂRINTE...

Te lăudăm, Părinte al luminii,
Izvor frumos și nesecat de har,
Te lăudăm, căci numai de la Tine
mereu spre noi, coboară orice dar!

Te lăudăm, Stăpâne, Doamne,
Te lăudăm cu viața toată,
Te lăudăm, căci se cuvine
laudă nemăsurată!

Te lăudăm, Părinte-al mântuirii
și Păstrătorul ei pân-la sfârșit,
cu mulțumire și recunoștință
Te lăudăm smeriți, neconțenit!

Te lăudăm, Părinte-al veșniciei,
Iubire revărsată pe deplin,
Te lăudăm în duhul bucuriei,
acum și-n vecii vecilor, amin.

CUPRINS

A

- Acolo pe Golgota... / 133
- Acum e timpul... / 222
- Adevăru-i pretutindeni / 198
- Ajută-mă să-mi scutur / 152
- Am adevărul... / 171
- Atâta ai din Dumnezeu / 18
- Azi ferestrele vieții / 120

B

- Biserica începe-ntâi în tine / 223
- Biserică, Templu-al luminii / 224
- Brațe tari... / 156

C

- Calea cea mai bună... / 34
- Cale de jertfă / 108
- Cale spre ceruri... / 143
- Ca râurile... / 226
- Ca să poți sfârși... / 190
- Către Casa... / 88
- Când credința... / 185
- Când harfa ta... / 146
- Când inima... / 163
- Când iubirea... / 31
- Când munți de nedreptate / 175
- Când privesc smerit... / 96
- Cântare preafrumoasă / 122
- Cântecul alb... / 103
- Cât de frumoase... / 74
- Ce adevăr... / 227
- Ce-ai dăruit iubirii / 68

Ce-ai vrea să fii... / 166
Ce-ar fi dacă credința / 186
Celor risipiți... / 225
Ce multe ploi... / 153
Cercetează-mă, Isuse / 207
Cine-Ți știe... / 109
Credință-ascultătoare... / 213
Cu câtă liniște... / 130
Cu fiecare cântec... / 110
Cui s-a dat aripi... / 180
Cum poți... / 118
Cu-ncredere... / 195
Cu-ncredere în harul sfânt / 204
Cu plugul... / 107
Cu rădăcini de foc... / 161
Cu roua dragostei... / 95
Cu slovele luminii / 154
Cu Tine-s tot mai tânăr / 144

D

Dacă bate vântul... / 212
Dacă stai drept... / 173
Dacă vrei... / 37
Dacă vrei să ai comoara / 196
Dacă vrei s-ajungi... / 217
Dă-mi, Doamne-o dragoste... / 51
De-ai învățat... / 29
De două mii de ani... / 134
De la Tine-aștept... / 201
De n-ai fi Tu... / 208
De pe țărmul iubirii... / 43
Despărțiți... / 179
Deșteaptă-te... / 216
De voiești / 220
Din calea sfântă... / 12
Din dor în dor... / 83
Din dragoste ne creștem viitorul / 54
Din orice parte... / 140
Din slăvitu-Ți cer... / 125

Din taina slăvilor albastre... / 104
Din toate pierderile... / 44
Dintre sute de dorințe / 121
Din valea plângerii / 81
Domnul meu cel Mare / 205
Doresc să-Ți cânt, Isuse... / 78
Dorul... / 128
Dragostea adevărată... / 75
Dragostea e semnul... / 61
Dragoste fierbinte / 21
Dreapta Domnului... / 112

E

Era frumos... / 99
Ești tulburat? / 214
Ești veșnic în iubire / 141
Eu caut melodii... / 177
Eu nu știu... / 194
Eu pe puterea Ta... / 206
Eu stau pe țărmul vieții / 111
Eu sunt o sete de lumină / 123
Eu știu... / 100

F

Faptele iubirii / 62
Fă, Doamne, cântarea să-mi fie / 164
Fă-mă arc în mâna-Ți sfântă / 77
Fericit cel care-și ține / 115
Feriți călători / 84
Fii fericit... / 57
Flămând de cer... / 192
Floarea dragostei... / 48
Floare rară... / 87
Flori uscate... / 165
Frumoasă-i tăcerea iubirii! / 56
Frumusețe negrăită / 47

H

Harul păcii sfinte / 197

I

Ia firul de iarbă... / 189
Inima de Tine... / 15
Isuse, Tu ne-ai dat iubirea / 17
Isus pe cruce... / 139
Iubesc Cuvântul... / 39
Iubirea când se naște / 66
Iubirea cea adevărată / 28
Iubirea dăltuiește... / 60
Iubirea Ta m-a căutat / 33
Iubirii aparține Viitorul / 13
Izvorul mântuirii mele... / 136

Î

Împărăția iubirii / 32
Închinare și iubire / 16
În iubire să-mi acoperi / 76
În taina crucii... / 137
Învăță să iubești... / 25
În zbor... / 149

L

La altarul adevărului... / 200
La Tine e nădejdea mea / 178

M

Mai bine... / 145
Mereu... / 124
Mergea Isus cu trup zdrobit / 132
Mi-ai dăruit, Isus, iubirea / 69
Mi-a răcorit... / 155
Moartea nu se poate-atinge / 142

N

Nădejdea mea... / 85
Nimic nu-i bun... / 52
Nu cuvintele / 11
Nu cu vorba / 26

Nu-i cu putință... / 170
Nu-i iubire... / 46
Nu-i iubire fără jar / 45
Nu poți opri... / 89
Nu poți stăvili... / 41
Nu priviți la valuri... / 188
Nu-s prea multe cântări... / 80

O

Ochii mei în ochii Tăi... / 90
Ochii mei sunt două râuri / 181
O făptură nouă / 97
O, Iubire, chipul Tău / 36

P

Pavăza credinței / 151
Pământ sau cer... / 49
Pe aripi de cântec... / 148
Pe calea dragostei, Isuse / 58
Pe câmpiile-nsoarte... / 79
Pe câmpul dragostelor... / 65
Pe cărarea Ta... / 193
Pe drumul dragostei nu poți / 59
Pentru mâna mea... / 102
Pe toate corzile... / 183
Prin glasul Cărții... / 182
Prin slova cântecului... / 30
Privește drept-nainte / 211
Privind spre Tine... / 135
Privirea Ta... / 42

R

Râul suferinței / 119
Rugăciune de pocăință (Zdrobit și frânt) / 114

S

Să fiu ca un vulcan... / 117
Să mă știu iubit... / 184
Să-mi dai iubire... / 101

Să-mi fie dragostea câmpie / 53
Să-ncep cu Tine... / 19
Să nu ceri iubire / 67
Să nu uiți... / 159
Să spun... / 50
Să te ferești... / 64
Să trăiești pentru iubire / 70
Să-ți fie inima / 172
Singura văpaie / 23
Spală-te-n iubire / 22
Spre credincioșii Tăi... / 27
Spre portul fericirii / 168
Spre slăvitul har / 162
Spre Soarele Iubirii / 40
Spune-mi... / 215
Spune-mi, Doamne... / 93
Sunt robul Tău, iubire / 55
Stârnește-n mine... / 38
Să fii oricând... / 158

T

Te-a mușcat păcatul? / 210
Te laud, al iubirii Dumnezeu! / 9
Te laud, Doamne, cu iubirea / 10
Te laud izvorul iubirii / 7
Te laudăm, Părinte / 262
Toate sfintele podoabe / 209
Tot ce se face din iubire / 14
Tot mai frumoasă... / 8
Trăim anotimpul iubirii / 20
Trăiți în credință... / 105
Tu, flacăra iubirii... / 72
Tu, Izvorul mântuirii / 73

Ț

Ți-aduc, Isus, pe coarda lirii... / 94

U

Urări duhovnicești pentru diferite ocazii / 229
Umple-ți ulciorul... / 106
Urme de lumină... / 203

V

Veniți, veniți / 126

Veșmântul să-mi fie țesut... / 228

Vin' cu inima deschisă / 219

Vino, Te-așteptăm / 82

Vrei să te faci sănătos? / 129

Z

Zori de bucurie... / 92